

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta
Katedra sociální patologie a sociologie

Postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů ke státní policii

Bakalářská práce

Jméno: Lenka Nagyová
Studijní program: Specializace v pedagogice
Studijní obor: Sociální patologie a prevence
Vedoucí práce: PhDr. Václav Bělík, Ph.D.
Oponent práce:

Hradec Králové

2020

Zadání bakalářské práce

Autor:	Lenka Nagyová
Studium:	P17K0213
Studijní program:	B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Sociální patologie a prevence
Název bakalářské práce:	Postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů ke státní policii
Název bakalářské práce AJ:	Humanities university students perceptions of the National Police

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Bakalářská práce zkoumá postoj vysokoškolských studentů ke státní policii v České republice. Teoretická část práce vymezuje témata Policie České republiky, vysokoškolský student, postoj studentů. Dále poukazuje na Ústecký a Královehradecký kraj, které jsou stěžejní pro výzkumné šetření z důvodu respondentů, kteří budou z těchto krajů pocházet. Výzkumné šetření pracuje s tímto tématem v několika rovinách a je zaměřeno na vysokoškolské studenty. Ke sběru dat je využita kvalitativní metoda výzkumného šetření-rozhovor. Cílem práce je zjistit mínění vysokoškolských studentů k výkonu práce policie pro veřejnost, ale i jako k budoucímu povolání a faktory, které postoj respondentů ovlivňují. Dále je cílem zjistit, zda jsou rozdíly mezi studenty v obou krajích. Každý kraj je specifický, co se týče obyvatel, trestné činnosti a podle hypotézy i v postoji směrem k Policii České republiky.

DISMAN, Miroslav. Jak se vyrábí sociologická znalost. 1. Karolinum, 2002. ISBN 978-80-246-0139-7.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. Policejní psychologie. 2. Aleš Čeněk, 2016. ISBN 978-80-7380-581-4

PALLOVÁ, Martina. 2003. Etický kodex Policie České republiky a jeho aplikace v praxi. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Bakalářská práce.

MACEK, Pavel., FILÁK, Antonín. Základy teorie policejně bezpečnostní činnosti. 1. vyd. Praha: Police history, 2004. ISBN 80-86477-01-0.

POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR. Policie České republiky. 2. vyd. Praha: Tiskárna MV, 2010. 84 s. ISBN 978-80-254-7700-7.

Garantující pracoviště: **Katedra sociální patologie a sociologie,
Pedagogická fakulta**

Vedoucí práce: doc. PhDr. Václav Bělík, Ph.D.

Oponent: doc. PhDr. Iva Jedličková, CSc.

Datum zadání závěrečné práce: 13.2.2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne

Poděkování

Děkuji vedoucímu této bakalářské práce, panu doc. PhDr. Václavu Bělíkovi, Ph.D., za jeho lidský přístup, veškeré rady a pomoc při zpracování tohoto tématu. Dále děkuji všem, kteří se podíleli na výzkumném šetření a také rodině, která byla oporou při psaní této práce.

Anotace

NAGYOVÁ, Lenka. *Postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů ke státní policii*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2020. 65 s. Bakalářská práce.

Bakalářská práce zkoumá postoj vysokoškolských studentů ke státní policii v České republice. Teoretická část práce vymezuje témata Policie České republiky, vysokoškolský student, postoj studentů. Dále poukazuje na Ústecký a Královehradecký kraj, které jsou stěžejní pro výzkumné šetření z důvodu respondentů, kteří budou z těchto krajů pocházet. Výzkumné šetření pracuje s tímto tématem v několika rovinách a je zaměřeno na vysokoškolské studenty. Ke sběru dat je využita kvalitativní metoda výzkumného šetření-rozhovor. Cílem práce je zjistit mínění vysokoškolských studentů k výkonu práce policie pro veřejnost, ale i jako k budoucímu povolání a faktory, které postoj respondentů ovlivňují. Dále je cílem zjistit, zda jsou rozdíly mezi studenty v obou krajích. Každý kraj je specifický, co se týče obyvatel, trestné činnosti a podle hypotézy i v postoji směrem k Policii České republiky.

Klíčová slova: humanitní obor, policie České republiky, postoj, vysokoškolský student.

Annotation

NAGYOVÁ, Lenka. *Humanities university students perceptions of the National Police*. Hradec Králové: Faculty of Education, University of Hradec Králové, 2020. 65 pp. Bachelor Degree Thesis.

Bachelor thesis examines the attitude of university students to the State Police in the Czech Republic. The theoretical part of the work defines the topics of: the Police of the Czech Republic, a college student, the attitude of the students. It also points to the Ústecký and Královehradecký region, which are crucial to the research investigation, since this is where the respondents come from. Research investigation is working with this subject matter on several levels and is aimed at college students. The qualitative method of investigative research and interview will be used for data collection. The objective of this work is to find out the opinion of university students on the performance of the Police and their benefits for the public, but also as to the future profession and the factors that affect the attitude of the respondents. Further goals are also to identify whether there is a difference between students from each region. Every region is specific regarding population, crime and even in the attitude towards the Police of the Czech Republic according to the hypothesis.

Keywords: humanities, the Police of the Czech Republic, attitude, college student

Prohlášení

Prohlašuji, že bakalářská práce je uložena v souladu s rektorským výnosem č. 13/2017 (Řád pro nakládání s bakalářskými, diplomovými, rigorózními, dizertačními a habilitačními pracemi na UHK).

Datum:

Podpis studenta:

Obsah

Úvod.....	11
1 Vymezení problematiky postojů a jejich složek	12
1.1 Vymezení problematiky předsudků	13
1.2 Vymezení problematiky sociálního vlivu	14
1.3 Vymezení problematiky stereotypu	14
2 Osobnost vysokoškolského studenta a jeho věkové zvláštnosti	15
2.1 Osobnost studenta	15
2.2 Věkové zvláštnosti studenta	16
2.2.1 Období adolescence-15-20 let	16
2.2.2 Dospělost a její rozdělení.....	17
2.2.3 Období mladé dospělosti - 20-40 let.....	17
2.2.4 Období střední dospělosti - 40-50 let.....	18
3 Humanitní obory a jejich vymezení.....	20
4 Státní Policie České republiky	23
4.1 Historie Policie České republiky.....	23
4.2 Poslání a cíle Policie České republiky	25
4.3 Složky Policie České republiky	27
4.4 Podmínky přijetí k Policii České republiky	28
4.5 Prestiž profese Policie České republiky	29
4.5.1 Postoje veřejnosti k Policii České republiky	30
4.5.2 Důvěra občanů v Policii České republiky.....	32
4.6 Složky odměňování policistů	32
4.7 Aktivity Policie České republiky	34
5 Postoj studentů k Policii České republiky	35
5.1 Cíl výzkumného šetření a výzkumné otázky	35
5.2 Výzkumná metoda	39

5.3	Výzkumný vzorek a průběh šetření.....	39
5.4	Charakteristika prostředí zkoumané skupiny	41
5.5	Interpretace zjištěných dat.....	45
5.5.1	Dílčí výzkumná otázka I.....	45
5.5.2	Dílčí výzkumná otázka II.....	51
5.5.3	Dílčí výzkumná otázka III	54
5.6	Shrnutí výsledků výzkumného šetření	57
	Závěr	59
	Seznam použitých zdrojů.....	61
	Přiložené přílohy.....	65

Seznam použitých zkratk

DVO – dílčí výzkumná otázka

ESTP – Extraversion, Sensing, Thinking, Perceiving (Extroverze, vnímání, myšlení, uvědomování)

HVO – hlavní výzkumná otázky

kol. – kolektiv

PČR – Policie České republiky

TO – tazatelská otázka

vyd. - vydání

Úvod

Předmětem bakalářské práce je postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů ke státní policii. Vnímám toto téma jako důležité, jelikož jsou studenti humanitních oborů potencionálními pracovníky a je potřeba znát jejich postoj vzhledem k tomu, s jakým podstavem se policie dlouhodobě potýká. Díky této práci je možné zmapovat možné důvody toho, proč není Policie České republiky cílem ve výběru profese. Dále se práce zaměřuje na to, zda je určitý rozdíl v postoji studentů, kteří pocházejí ze dvou rozdílných krajů. Jejich obyvatelstvo se velmi liší, a proto je možné, že i samotná policie má v konkrétních krajích rozdílnou „vizi“.

Bakalářská práce se dělí do šesti kapitol, kdy se prvních pět kapitol věnuje teoretickému vymezení konkrétní problematiky. Kapitoly vymezují pojmy jako je postoj, vysokoškolský student a jeho věkové zvláštnosti. Dále se zabývají humanitními obory a Policií České republiky jako takové a jejich podmínkami přijetí.

Součástí bakalářské práce je vlastní výzkumné šetření, které navazuje na teoretickou část. Výzkumnému šetření je věnována šestá kapitola práce. Pokud se podíváme v okolí Ústeckého a Královéhradeckého kraje, můžeme se setkat s několika názory na Policii České republiky. Lidé v Ústeckém kraji mají, podle toho, jak se prezentují, negativnější názory. Je ale možné, že nečerpáme ze správného vzorku a pohled na populaci je subjektivní či ovlivněný blízkým okolím. Touto prací lze nastínit postoje konkrétní cílové skupiny. Cílem výzkumného šetření je tedy zjistit postoj studentů k této složce, dále, zda jsou překážky, díky kterým může být podstava u policie zapříčiněn a také jak je vnímána prestiž policie v obou krajích.

1 Vymezení problematiky postojů a jejich složek

Postoje jsou pro tuto práci stěžejní téma, jak již vyplývá z názvu, především z důvodu výzkumu, který by měl zacílit na složky utváření postojů tak, aby vyšla co nejpřesnější data. K postojům a jejich utváření se dále pojí několik kapitol této práce. V této kapitole bude uvedeno, jak dochází k utváření postojů a jaké mají složky. Na toto téma dále naléhají předsudky, sociální vliv, stereotypy, které mají svůj podíl v tom, jaký postoj zaujímáme k určité instituci či k jedinci.

Nakonečný uvádí, že postoje vnesly do sociologie a sociální psychologie W. J. Thomas a F. Znaniecki. Jejich definice postoje se neujala, ale jejich pojetí bylo přijato. Chápali postoj jako „individuální protějšek společenské hodnoty“. G.W. Allport upřesnil toto pojetí a uvedl, že „postoj je mentální a nervový stav pohotovosti, organizovaný zkušeností, vyvíjející direktivní nebo dynamický vliv na odpovědi individua vůči všem objektům a situacím, s nimiž jsme v relaci.“ V této definici však byly určité nedůslednosti, jelikož se směšovaly s motivy. Podle Newcomba je definice taková, že „Postojem individua vůči nějaké věci chápeme jeho predispozici vůči této věci jednat, vnímat, myslet a cítit.“ Tato definice ovšem nevyhovuje jak v teorii, tak v praxi z důvodu toho, že je velmi povšechná. D. Krech, R.S. Crutchfield a E.L. Ballachey chápou postoje jako „trvalé soustavy pozitivních nebo negativních hodnocení, emocionálního cítění a tendencí jednání pro nebo proti vůči společenským objektům.“ V duchu toho je postoj uvedený podle Nakonečného jako „hodnotící vztahy“. (Nakonečný, 2000, s. 131)

Vztah postojů a jednání je takový, že postoje determinují způsob jednání, jsou konzistentní se způsoby jednání, pokud to situace umožňuje. Je ovšem důležité si uvědomit, že je také vliv jednání a postoje, zejména jednání, které je spojeno s vykonáváním určité role. (Nakonečný, 2000, s. 132)

Dle Nakonečného má každý postoj tři složky a těmi jsou složky kognitivní, emotivní a konativní. Jedna z nich může být dominantní, ale většinou bývají vyvážené.

- Kognitivní složka obsahuje to, co subjekt o objektu svého postoje ví, poznatky o objektu postoje.
- Emotivní složka zahrnuje emoce, které objekt v subjektu vyvolává.
- Konativní složka zahrnuje snahu či pohotovost chovat se vůči objektu postoje určitým způsobem.

Změny postojů jsou podle Nakonečného možné vzhledem k tomu, že jsou produkty učení, mohou se tedy za určitých podmínek měnit. Významné postoje jsou stabilizované a pokud se mění, pak vlivem výrazné korektivní zkušenosti. S pokusy o změnu postoje se člověk v životě setkává relativně často, pokud je vystaven určitému tlaku (médiu, politické strany apod.) (Nakonečný, 2000, s. 135-148)

Dle Gálíka jsou postoje naučené, což znamená, že se s nimi nerodíme. Dále uvádí, že postoje jsou hodnocení, znamená to, že jsme něco zkategorizovali a přiřadili tomu určitou hodnotu nebo emoci. Postoje ovlivňují naše chování, mají svou valenci a intenzitu. Valence a intenzita ukládají, zda bude hodnocení pozitivní či negativní a jak intenzivní toto hodnocení bude. (Gálik, 2012, s. 18)

1.1 Vymezení problematiky předsudků

Jandourek uvádí, že je předsudek emocionálně silně zabarvený úsudek o druhých osobách, skupinách nebo nějakých záležitostech, který je možno jen obtížně změnit na základě nových zkušeností a informací. Jde o druh stereotypu. Předsudek se často zakládá na neúplných nebo na informacích, které nejsou založené na pravdě. (Jandourek, 2012, s. 185)

Na základě této definice lze přemýšlet nad tím, že pokud má někdo nepříjemnou zkušenost s policií a tuto informaci předává svému okolí, napomáhá k vytváření předsudků o této instituci. Osoba, která poté jedná s policií, může mít negativní postoj na základě těchto předsudků.

1.2 Vymezení problematiky sociálního vlivu

Podle Cialdiniho je sociální vliv jakýmsi principem, podle kterého rozhodujeme, co je správné, a to především podle toho, co považují za správné jiní lidé. Tento princip se vztahuje i k našemu chování, kdy spatřujeme vhodné chování v tom, jak se chovají ostatní. Jednáme-li ve shodě se sociálním vlivem, dopouštíme se méně chyb, než kdybychom šli „proti proudu“ a odporovali mu svým chováním. (Cialdini, 2012, s.117)

Toto může v životě fungovat i tak, že pokud se pohybujeme ve společnosti lidí, kteří nemají vhodné chování či pozitivní postoj k policii, je možnost, že budeme přejímat jejich vzorce tak, abychom nešli proti jejich chování, a i nadále byla větší pravděpodobnost, že budeme přijímáni touto komunitou.

1.3 Vymezení problematiky stereotypu

Podle Geista je stereotyp neměnný tvar určitého jednání nebo návyk, což je opakující se proces nebo činnost. Podle Lippmanna (1922) je stereotyp předem vytvořený názor. V sociální psychologii a sociologii se termín používá pro označení zjednodušené, schematické a rigidní představy o sobě, své skupině nebo jiných osobách a sociálních útvarech. Vzniká často na základě předsudků. Stereotypy odpovídají pověsti, kterou mají určité instituce nebo jednotlivci. (Geist, 2000, s.277–278)

Jak je již výše zmíněno, stereotypy mají podobný význam v utváření našich postojů vůči jednotlivcům, skupině či instituci. Tím, že určitá část populace slyší pověst na určitou instituci, může mít na základě toho předem vytvořený názor někdy i pouze na základě zkušeností ostatních.

2 Osobnost vysokoškolského studenta a jeho věkové zvláštnosti

Vymezení tohoto pojmu a také pojmů, jako jsou osobnost studenta a věkové zvláštnosti studenta, jsou stěžejní pro celou práci. Vzhledem k tomu, že se zabývá postoji studentů, je nutné poukázat na formy, ve kterých je možné studovat, a věkové zvláštnosti studentů humanitních oborů. Dále je vymezena adolescence, mladá dospělost, střední dospělost a změnu profesních rolí v těchto obdobích. Díky tomu se bude možné orientovat v problematice toho, jak si člověk vybírá povolání vzhledem ke svým předpokladům.

2.1 Osobnost studenta

Definovat osobnost není jednoduché z důvodu obsažnosti, složitosti a mnohotvárnosti. Světová zdravotnická organizace uvádí, že člověk je BIO-PSYCHO-SOCIÁLNÍ jednotka. Podle Slavíka je vznik a formování osobnosti je jeden z nejsložitějších dějů vůbec. Pokud tento děj bude schematizován, může se hovořit několika faktorech, které se podílejí na formování osobnosti.

- Dědičné a vrozené dispozice, za které považuje vklad od rodičů, který je základem osobnosti a dále se na tomto základě rozvíjí osobnost.
- Prostředí, do něhož jedinec přijde během života, působí na osobnost neustále a záměrně. Zahrnuje geografické, klimatické, makrosociální a rodinné podmínky, ve kterých jedinec žije.
- Výchova, což je záměrné a cílené působení na jedince.

Struktura osobnosti vypovídá o tom „jaký člověk je“. Je to soubor vlastností, které lze pomocí psychodiagnostiky zjišťovat i měřit. Do struktury osobnosti patří vlohy a dispozice, které Slavík popisuje jako vnitřní podmínky získané dědičně či vrozeně, tvořící základ rozvoje osobnosti. Jsou charakterizovány jako anatomicko-fyziologické zvláštnosti nervového systému, na jejich základě a ve spojení s působením prostředí (výchovy) dochází k rozvoji schopností a dalších skupin vlastností.

Schopnosti jsou psychické vlastnosti a základem pro vytváření změn probíhajících na základě učení. Schopnosti je možné dále rozvíjet. Proto je důležité poskytnout dítěti příznivé prostředí pro jeho rozvoj. Jedná se o prostředí bohaté na podněty, aktivní, podporující, spolupracující i motivující. (Slavík, 2012, s. 34-36)

2.2 Věkové zvláštnosti studenta

Podle Slavíka se dnes na vysoké škole můžeme setkávat s různými skupinami vysokoškolských studentů. Aktuální koncept vzdělanostní společnosti, který se jeví jako progresivní trend současné doby, narůstají u nás nejen počty studentů, ale také se mění jejich věková skladba. Z hlediska vysokoškolské psychologie lze vysokoškolské studenty dělit do dvou skupin:

- Tradiční studenti, kterými jsou studenti prezenčního studia (adolescenti) a mladší dospělí.
- Netradiční studenti, jsou studenti všech ostatních forem studia, studia postgraduálního, což je studium doktorandského, kombinovaného a distančního, tedy střední dospělí a starší dospělí.

V této souvislosti je zapotřebí si uvědomit, že se lidská psychika stále mění. V průběhu života člověk prochází procesy kvantitativních a kvalitativních změn, které se nazývají psychický vývoj. Jedná se o důležitý proces, kterým se utváří osobnost a závisí na psychickém a tělesném zrání. (Slavík, 2012, s. 96-97)

2.2.1 Období adolescence-15-20 let

Vágnerová uvádí, že adolescence je druhou fází relativně dlouhého časového úseku dospívání. Tato fáze má určitý mezník, kterým je pohlavní dozrání jedinců. Adolescence je obdobím několik změn, jak v osobnosti, tak také v oblasti sociální role. Tato osoba má již vyšší sociální prestiž, existují již stabilní vztahy v rodině a jsou klidnější. Vztahy s vrstevníky mají mnohem větší váhu a partnerské vztahy bývají taktéž na vyšší úrovni a jsou vážnější. Pohlavní styk se stává běžnou součástí těchto partnerských vztahů. Jedinci se dále připravují na nadcházející povolání a někteří z nich mohou ke konci tohoto období do zaměstnání nastoupit.

Pro studující adolescenty bývá profese neatraktivní, atraktivní by se stala ve chvíli, kdy by vycházela z jejich zájmů tak. (Vágnerová, 2000, s. 253)

„U učňů se ve vztahu k profesní roli diferencují dva druhy postojů:

- Profesní role je chápána jako prostředek, většinou zaměřený na výdělek. Mladistvý si uvědomuje, že je dobré se vyučit, protože pak bude moci získat lépe placenou práci.
- Profese je chápána jako nutné zlo. Adolescent ví, že někam chodit musí, i když ho to nebaví. Snaží se dobu v učení nějak přežít a pokud možno proflákat. I kdyby ho nakonec vyhodili, tak mu to příliš nevádí.“ (Vágnerová, 2000, s. 280)

2.2.2 Dospělost a její rozdělení

Dospělost není v naší společnosti jasně vymezena a specifikována určitým mezníkem, autoři mají různé názory na toto období. Jediným platným mezníkem je dosažení právní dospělosti, kdy se jedná o věk 18 let. Tato hranice však není všude akceptována jako hranice pro výkon určitých povolání. Jako například v kontaktním centru je hranice věku pro vykonávání činnosti 21 let, kdy je podle této filozofie člověk schopný být v této sféře profesionální pracovník a být psychicky odolným.

2.2.3 Období mladé dospělosti - 20-40 let

Vágnerová sděluje, že změny v době mladé dospělosti příliš neovlivňují lidskou psychiku. Biologicky podmíněné faktory působí na další rozvoj osobnosti mnohem méně než sociokulturní podněty. V období mladé dospělosti dochází k rozvoji užívání kognitivních kompetencí tak, aby bylo stabilní emoční prožívání, a k posunu v oblasti sebepojetí. Socializační změny zahrnují přijetí nových rolí a s nimi spojených způsobů chování, dále vyjasnění vztahu k hodnotám a normám, prezentovaným různými skupinami (vrstevníky, rodinou, školou, církví apod.), a dovršení vývoje morálního uvažování. (Vágnerová, 2007, s.11-12)

„Dospělost je také obdobím značné diverzifikace psychosociálního vývoje, ať už jde o důsledek osobní volby nebo tlaku okolností. Mladý dospělý se dostává do mnoha nových sociálních situací, jejichž požadavky musí zvládnout. S určitou nadsázkou lze říci, že teritoriem tohoto věku je celý svět.“ (Vágnerová, 2007, s.11-12)

Profesní role

Vágnerová popisuje, že v první dekádě tohoto věku končí sociálně tolerované období přípravy a experimentování v profesní oblasti. Člověk přijme profesní roli, která má stálejší platnost. Nejdéle na přelomu 20. a 30. let života už nejde o řešení potencionální, budoucí alternativy, jejíž uskutečnění bude zatím na určitou dobu odloženo, profesní role se stává aktuální realitou. V tomto období vzniká základ profesní kariéry, která se později může měnit, ale změna často není razantní. (Vágnerová, 2007, s. 48-49)

Profesní role slouží často k uspokojování psychických potřeb mladého člověka, jako je potřeba změny a nových zkušeností, potřeba sociálního kontaktu, potřeba seberealizace, potřeba smyslu života, potřeba samostatnosti a nezávislosti, potřeba otevřené budoucnosti. Pokud se jedná o motivaci, může mít několik podob, jimiž jsou například ekonomické zajištění, společenský úspěch, ocenění a prestiž, osobní rozvoj, zlepšování znalostí a dovedností, které jsou s činností spojeny a atraktivita profesní činnosti. (Vágnerová, 2007, s. 49-50)

2.2.4 Období střední dospělosti - 40-50 let

Vágnerová uvádí, že střední věk není jasně vymezenou etapou a nelze jí konkrétními mezníky odlišit od předchozího a následujícího období. Hlavním úkolem střední dospělosti je dosažení a udržení uspokojivé profesní pozice a udržování stabilních vztahů s partnerem, dětmi a s rodiči. (Vágnerová, 2007, s. 178)

Proměna profesní role

„Profesní role je důležitým projevem generativity středního věku a její proměny i způsob hodnocení mají své charakteristické rysy. Profesní kompetence se ve středním věku stabilizují a leckdy ještě rozvíjejí. Čtyřicátník je v této oblasti na vrcholu svých schopností a obvykle je umí i dobře uplatnit. Generativita se projevuje i tendencí získat dobré profesní postavení a potvrdit tak své schopnosti, dosáhnout postavení autority, která by nebyla jen formální, ale vyplývala by z reálných kompetencí.“ (Vágnerová, 2007, s.196)

„Význam vzdělání. Příslušnost k určité sociální vrstvě, která je určena úrovní vzdělání a jemu odpovídajícím profesním postavením, lze považovat za definitivně danou.“
(Vágnerová, 2007, s.200)

Ve středním věku se mění do určité míry postoj k profesi. Mezi potřeby této věkové skupiny lze zařadit potřebu sociálního kontaktu, potřebu seberealizace, potřeba smyslu pracovní pozice, potřeba budoucího rozvoje, spokojenost s pracovní pozicí. (Vágnerová, 2007, s.200-202)

3 Humanitní obory a jejich vymezení

V této kapitole bude vymezen pojem humanitní obor a dílčí humanitní obory. Školy, které se vyskytují v Ústeckém a Královéhradeckém kraji a poskytují tyto studijní obory, budou vymezeny v empirické části práce. Humanitní předmět je podle Průchy a kol. společensko-vědní předmět. Dále uvádějí, že humanitní vzdělání je vzdělání v humanitních disciplínách. Jsou jimi obory, které se zabývají různými aspekty života člověka. (Průcha a kol., 2009, s. 93)

Obory humanitních věd

Mezi humanitní vědy se podle Ministerstva školství ČR řadí následující podskupiny oborů a samotné odbory.

Historické vědy a archeologie

- Historie.
- Archeologie.
- Klasická archeologie.
- Muzeologie.
- Církevní dějiny.
- Dějiny věd a techniky.
- Archivnictví a pomocné vědy historické.
- České dějiny.
- Obecné dějiny.
- Ostatní příbuzné obory historických věd a archeologie.

Filologické vědy

- Cizí jazyky a kultury.
- Jazykověda konkrétních jazykových skupin.
- Klasické jazyky a literatury.
- Neslovanských jazyky a literatury.
- Orientální jazyky a literatury.
- Překladařství a tlumočnictví.
- Český jazyk a literatura.
- Všeobecná jazykověda.

- Literární věda.
- Ostatní příbuzné obory lingvistiky věd.

Filozofické vědy, etika a teologické vědy

- Systematická filozofie.
- Dějiny filozofie.
- Logika a metodologie vědy.
- Etika.
- Ostatní příbuzné obory filozofie.
- Teologie.
- Katolická teologie.
- Evangelická teologie.
- Pravoslavná teologie.
- Ostatní příbuzné obory filozofických věd, etiky a teologických věd.

Vědy o kultuře a umění

- Teorie a dějiny kultury.
- Religionistika.
- Kulturní antropologie a etnologie.
- Ostatní příbuzné obory věd o kultuře.
- Estetika a dějiny estetiky.
- Literární věda.
- Teorie a dějiny české literatury.
- Slavistika.
- Teorie a dějiny konkrétních národních literatur.
- Teorie a dějiny výtvarných umění.
- Design.
- Teorie a dějiny hudby.
- Teorie a dějiny divadla.
- Teorie a dějiny umění.
- Teorie a dějiny filmu, rozhlasu a televize.
- Architektonická tvorba.
- Teorie a technologie restaurování.
- Ostatní příbuzné obory věd o kultuře umění.

- Ostatní obory humanitních věd. (Směrnice č. 27/2006-R Ministerstva školství České republiky)

4 Státní Policie České republiky

Police je charakterizována podle zákona 273/2008 Sb., O Policii České republiky jako jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor. Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního. Úkoly policie vykonávají příslušníci policie a zaměstnanci zařazení v policii. (Zákon č. 273/2008 Sb.)

Police je podřízena ministerstvu, které vytváří podmínky pro plnění úkolů policie. Police je složena z několika útvarů. Těmito útvary jsou Policejní prezidium České v čele s policejním prezidentem, útvary policie s celostátní působností, krajská ředitelství policie a útvary zřízené v rámci krajského ředitelství. (Zákon č. 273/2008 Sb.)

4.1 Historie Policie České republiky

Police vznikla v roce 1991 a i přes svou nedlouhou působnost z hlediska dějin má již svou historii. Od roku 1991 prošla naše společnost několika významnými mezníky, které se samozřejmě odrazily i ve vývoji Policie ČR. Policie ČR zatím patří mezi bezpečnostní sbory se střední délkou existence. Délkou své existence však Policie ČR přesahuje například trvání prvorepublikového četnictva a vše nasvědčuje tomu, že má před sebou ještě dlouhou působnost. Přestože Policie ČR existuje teprve 29 let, nejedná se o složku, která by před čtvrtstoletím vznikla z ničeho jako zcela nová struktura. Policie ČR navazuje na své předchůdce, a proto je historie Policie ČR v širším smyslu dlouhá nejméně tolik jako historie naší republiky. Dnes má ČR sedm bezpečnostních sborů. Kategorie bezpečnostního sboru v dnešním moderním pojetí, resp. sboru založeného na služebním poměru obdobném služebnímu poměru vojáků z povolání, byla dlouhou dobu doménou pouze policie. Příslušnost složek celní správy, požární ochrany a vězeňství k této kategorii je mnohem kratší. (Policie České republiky, 2016, s. 6-7)

„Prvním bezpečnostním sborem v dnešním slova smyslu bylo četnictvo, jehož vznik spadá na našem území již do 19. století a které u nás existovalo až do roku 1945. Na

zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti se souběžně s četnictvem podílely i další složky, zejména tzv. státní policie, což je vžitě neoficiální označení pro soubor jednotlivých spíše polocivilních struktur (vymezená část ministerstva vnitra, státní policejní úřady, sbory stráže bezpečnosti), ale i komunální (obecní) policie, a to v řadě případů ve větší míře, než je tomu nyní. Rozdělení oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti zejména mezi četnictvo a státní policii mělo kořeny v době zrušení poddanství a již v době vzniku ČSR v roce 1918 bylo anachronismem.

Ke sjednocení bezpečnostní služby došlo až v roce 1945, kdy byl na bázi četnictva zřízen Sbor národní bezpečnosti, do nějž byly začleněny i složky státní policie a postupně i komunální policie. Sbor národní bezpečnosti, který měl ze všech sborů nejširší oblast působnosti, se v průběhu roku 1991 rozpadl na několik bezpečnostních sborů, mezi nimiž byla i Policie ČR.“ (Policie České republiky, 2016, s. 7)

Hlavní milníky vývoje Policie České republiky

„Policie ČR tedy svoji existenci zahájila již v době Československa. Období konce federace se nejen v oblasti bezpečnosti vyznačovalo poměrně komplikovanou strukturou státního aparátu. Z dnešního pohledu je nezvyklé, že Policie ČR působila (až na výjimky) pouze na části území státu, zatímco na Slovensku stejné úkoly plnil zcela jiný bezpečnostní sbor. Kromě toho bylo třeba rozlišovat policii českou a policii federální.

V některých činnostech byla působnost jednoznačně rozdělená, takže například pořádkovou či dopravní službu vykonávala v Čechách pouze Policie ČR, zatímco letecká či cizinecká služba náležela výlučně federální policii. Ve společných činnostech však bylo rozdělení působnosti složitější. To platilo například pro kriminální policii. Emancipační snahy republik se projeví nejen rozdělením jednotného bezpečnostního sboru, ale i přesunem některých dosud výlučně federálních činností také na republikové policejní sbory (např. části ochranné služby).

Dalším důležitým mezníkem ve vývoji Policie ČR byl rozpad Československa. Dnem 1. ledna 1993 si oba nástupnické státy ponechaly své bezpečnostní sbory, tj. PZ SR zůstal Slovensku a pod názvem logicky změněným v roce 1993 na Policejní sbor existuje dodnes, zatímco České republice zůstala Policie ČR.

Federální policejní sbor byl spolu s ostatními federálními složkami zrušen a rozdělen. Jeho úkoly převzala v ČR Policie ČR. Služby, které měly oba sbory (např. služba kriminální policie), byly sloučeny, a služby, kterými disponoval pouze FPS (např. letecká služba), se staly novými službami Policie ČR. Od roku 1993 je tedy Policie ČR hlavním bezpečnostním sborem. V průběhu vývoje se měnila její struktura, její úkoly i personální zabezpečení. Měnilo se samozřejmě i technické vybavení a výstroj.

V průběhu 90. let docházelo k postupnému předávání některých činností z Ministerstva vnitra ČR útvarům policie. Některé úkoly policie naopak převzaly civilní orgány. Rovněž proběhlo částečné zcivilnění, tj. nahrazení příslušníků policie v některých profesích civilními zaměstnanci.

Dnem 1. ledna 2009 byl první zákon o policii nahrazen zákonem současným. Policii to kromě reorganizace a rekodifikace přineslo též změnu postavení v soukromoprávních, především majetkových vztazích. Zatímco policejní prezidium a celostátní útvary zůstaly součástí organizační složky státu MV, z krajských ředitelství se staly samostatné organizační složky státu zahrnující i případné podřízené útvary, a tím získaly určitou dílčí samostatnost v soukromoprávních vztazích. Také právní úprava služebního poměru prošla dvěma významnými rekodifikacemi, a to k 1. červenci 1992 a k 1. lednu 2007.“ (Policie České republiky, 2016, s. 11)

4.2 Poslání a cíle Policie České republiky

Cílem Policie České republiky je

- Chránit bezpečnost a pořádek ve společnosti.
- Prosazovat zákonnost.
- Chránit práva a svobody osob.
- Preventivně působit proti trestné a jiné protiprávní činnosti a potírat ji, usilovat o trvalou podporu a důvěru veřejnosti. (Policie České republiky, 2020, online)

Základními hodnotami Policie České republiky je

- Profesionalita.
- Nestrannost.

- Odpovědnost.
- Ohleduplnost.
- Bezúhonnost. (Policie České republiky, 2020, online)

Závazkem Policie České republiky vůči společnosti je

- Prosazovat zákony přiměřenými prostředky s maximální snahou o spolupráci s veřejností, státními a nestátními institucemi.
- Chovat se důstojně a důvěryhodně, jednat se všemi lidmi slušně, korektně a s porozuměním a respektovat jejich důstojnost.
- Uplatňovat rovný a korektní přístup ke každé osobě bez rozdílu, v souladu s respektováním kulturní a hodnotové odlišnosti příslušníků menšinových skupin všude tam, kde nedochází ke střetu se zákony.
- Při výkonu služby jednat taktně, korektně a vhodně uplatňovat princip volného uvážení.
- Používat donucovacích prostředků pouze v souladu se zákonem; nikdy nezacházet s žádnou osobou krutě, nehumánně či ponižujícím způsobem.
- Nést odpovědnost za každou osobu, která byla omezena Policií České republiky na osobní svobodě.
- Zachovávat mlčenlivost o informacích zjištěných při služební činnosti.
- Zásadně odmítat jakékoliv korupční jednání, netolerovat tuto protizákonnou činnost u jiných příslušníků Policie České republiky, odmítnout dary nebo jiné výhody, jejichž přijetím by mohlo dojít k ovlivnění výkonu služby.
- Zásadně se vyhýbat jakémukoliv jednání, které by mohlo být střetem zájmů. (Policie České republiky, 2020, online)

Závazkem vůči ostatním příslušníkům Policie České republiky je

- Usilovat o otevřenou a partnerskou spolupráci.
- Dbát, aby vztahy byly založeny na základě profesní koležiality, vzájemné úcty, respektování zásad slušného a korektního jednání; jakékoliv formy šikanování a obtěžování ze strany spolupracovníků či nadřízených jsou vyloučeny.
- Netolerovat ani nekrýt podezření z trestné činnosti jiných příslušníků Policie České republiky a trestnou činnost neprodleně oznámit; stejně tak netolerovat ani jiné jejich protiprávní jednání či jednání, které je v rozporu s Etickým kodexem Policie České republiky. (Policie České republiky, 2020, online)

Osobním a profesionálním přístupem příslušníků Policie České republiky je

- Nést osobní odpovědnost za svoji morální úroveň a svůj profesionální výkon.
- Chovat se bezúhonně ve službě i mimo ni tak, aby důstojně reprezentovali Policii České republiky svým jednáním, vystupováním i zevnějškem.

Každý příslušník Policie České republiky, který jedná v souladu se zákonem a Etickým kodexem Policie České republiky, si plně zaslouží úctu, respekt a podporu společnosti, jejíž bezpečnost chrání i s nasazením vlastního života. (Policie České republiky, 2020, online)

4.3 Složky Policie České republiky

Policie České republiky je rozčleněna do několika odvětví, ve kterých působí.

- Služba pořádkové policie.
  - Pořádkové, zásahové a pohotovostní jednotky.
  - Poříční oddělení a policejní potápěči.
  - Služební kynologie a hipologie.
- Služba dopravní policie.
  - Dopravní policie a na dálnicích.
- Služba kriminální policie a vyšetřování.
  - Služební kynologie a hipologie.
  - Kriminalisticko-technická a znalecká služba.
  - Kriminalistický ústav Praha.
- Služba pro zbraně a bezpečnostní materiál.
- Ochranná služba.
  - Ochrana prezidenta České republiky.
  - Ochrana ústavních činitelů.
  - Služební kynologie a hipologie.
- Útvar rychlého nasazení.
- Letecká služba.
- Služba cizinecké policie.
  - Služební kynologie a hipologie.
  - Cizinecká policie na mezinárodních letištích.

- Pyrotechnická služba.
- Operační střediska. (Policie české republiky, 2017, s 18-73)

4.4 Podmínky přijetí k Policii České republiky

Podmínkami pro přijetí osoby k Policii České republiky jsou:

- Občanství České republiky.
- Věk nad 18 let.
- Plná způsobilost k právním úkonům.
- Bezúhonnost*.
- Střední vzdělání a vyšší.
- Fyzickou, zdravotní a osobnostní způsobilost k výkonu služby*.
- Není členem politické strany nebo politického hnutí.
- Nevykonává živnostenskou nebo jinou výdělečnou činnost a není členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které vykonávají podnikatelskou činnost.

Fyzická, zdravotní a osobnostní způsobilost se prokazuje v průběhu přijímacího řízení, jehož součástí je i vyšetření zaměřené na zjištění přítomnosti omamných a psychotropních látek. Fyzická způsobilost se prokazuje testy tělesné zdatnosti, zdravotní způsobilost je posouzena lékařem a osobnostní způsobilost se prověřuje psychologickým vyšetřením. (Policie České republiky, 2020, online)

Ztížené přijímací řízení a nástup do povolání

Přijímací řízení zahajuje policie s uchazečem, který doručí písemnou žádost o přijetí a splňuje výše uvedené podmínky. Přijímací řízení trvá obvykle 3 měsíce. V průběhu řízení uchazeč absolvuje psychologické vyšetření, prověrku tělesné zdatnosti, zdravotní prohlídku a další personální řízení.

Psychologické vyšetření je zaměřeno na zjišťování osobnostních předpokladů potřebných pro výkon služby na základních policejních služebních místech. Pokud uchazeč nesplní kritéria nutná pro přijetí, může další psychologické vyšetření podstoupit nejdříve za dva roky. Prověrky fyzické zdatnosti se skládají ze čtyř testů: člunkového běhu, běhu na 1000 m, celomotorického testu a cvičení kliků. Komplexní zdravotní

prohlídka sleduje posouzení zdravotní způsobilosti. (Policie České republiky, 2020, online)

4.5 Prestiž profese Policie České republiky

Podle Geista je prestiž sociální vážnost, úcta, jíž jedinec požívá určité společenské skupině; vyplývá ze sociální pozice, kterou člověk zastává, a ovlivňuje autoritu, jež jedinec má (Geist, 2000 s. 198)

V roce 2019 realizovalo Centrum pro výzkum veřejného mínění (Sociologický ústav AV ČR) výzkum veřejného mínění, který se zabíral prestiží profese. Z následující tabulky je patrné, že prestiž policie v roce 2019 průměrně stoupla oproti roku 2004. K tomu mohl přispět nárůst akcí pro veřejnost a také informovanost veřejnosti. Je ovšem rozdíl v pozici policisty a vojáka z povolání, vojáci jsou o dvě příčky pod PČR.

Tab. č. 1: Prestiž povolání

Tabulka 1: Prestiž povolání (průměrné bodové hodnocení) v letech 2004-2019¹

Profese	2004		2007		2011		2013		2016		2019	
	prům.	poř.	prům.	poř.	prům.	poř.	prům.	poř.	prům.	poř.	prům.	poř.
Lékař	89,5	1.	89,8	1.	89,1	1.	91,5	1.	90,1	1.	88,6	1.
Vědec	80,7	2.	81,8	2.	75,4	2.	76,3	2.	77,1	2.	77,3	2.
Zdravotní sestra					73,9	3.	74,8	3.	72,8	3.	77,0	3.
Učitel na vysoké škole	78,5	3.	78,2	3.	72,4	4.	74,6	4.	72,7	4.	72,2	4.
Učitel na základní škole	71,3	4.	70,7	4.	70,3	5.	71,1	5.	70,8	5.	70,1	5.
Soudce	64,8	6.	65,0	7.	61,0	7.	66,3	6.	64,3	6.	67,5	6.
Projektant	64,1	7.	65,5	6.	61,7	6.	62,6	8.	61,4	7.	61,4	7.
Soukromý zemědělec	59,1	10.	59,0	8.	60,3	9.	63,9	7.	58,3	9.	61,1	8.
Policista	47,6	20.	52,1	13.	53,9	11.	55,7	10.	56,3	10.	60,8	9.
Programátor	66,3	5.	65,7	5.	60,8	8.	59,7	9.	59,7	8.	60,3	10.
Voják z povolání	44,8	22.	46,4	21.	48,3	17.	49,7	16.	53,4	12.	56,4	11.
Truhlář	50,8	16.	51,4	14.	53,2	12.	55,6	11.	52,1	13.	55,9	12.
Starosta	60,1	8.	57,4	9.	52,6	14.	53,1	13.	54,3	11.	53,9	13.
Majitel malého obchodu	51,2	15.	50,1	16.	51,4	15.	54,8	12.	50,3	15.	52,7	14.
Účetní	53,5	14.	51,3	15.	54,1	10.	52,3	14.	50,5	14.	51,8	15.
Profesionální sportovec	56,1	11.	55,6	10.	51,2	16.	47,6	18.	49,3	16.	50,6	16.
Manažer	59,4	9.	55,4	11.	53,0	13.	50,2	15.	48,9	17.	50,5	17.
Stavební dělník					48,1	18.	49,3	17.	44,0	19.	47,4	18.
Bankovní úředník	50,2	18.	48,7	20.	46,9	19.	45,7	19.	42,3	20.	45,5	19.
Ministr	53,8	13.	50,0	17.	38,0	24.	37,9	24.	46,7	18.	43,9	20.
Prodavač	42,8	24.	41,5	23.	43,6	21.	44,7	20.	40,5	23.	43,5	21.
Novinář	54,4	12.	53,0	12.	46,5	20.	43,8	21.	40,9	21.	40,3	22.
Sekretářka	43,7	23.	40,5	24.	41,4	23.	40,0	22.	37,3	24.	38,5	23.
Kněz	46,1	21.	43,2	22.	42,8	22.	38,0	23.	40,8	22.	36,7	24.
Uklízečka	29,4	26.	29,0	26.	34,0	25.	34,2	25.	29,0	26.	34,5	25.
Poslanec	39,9	25.	36,5	25.	27,0	26.	25,1	26.	31,2	25.	31,0	26.

(Zdroj: Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, 2019, online)

Aktuální situace u Policie ČR

U policie nyní podle webu novinky.cz chybí 2874 policistů. Předseda odborové organizace Unie bezpečnostních složek Zdeněk Drexler se domnívá, že o práci u policie prostě není momentálně zájem. „Problémem je jednání nadřízených, nadbytečná byrokracie a řekněme nedostatečné docenění práce policistů. Zvláštní příplatek sice nejspíš pocítili všichni, ale podmínky jsou pořád stejné. Nemají na co natáhnout nové příslušníky,“ uvedl. Na mzdy si podle něj sice část lidí stěžuje, ale peníze za hlavní potíže nepovažuje.“ (Novinky, 2019, online)

Podstav Policie ČR může být zapříčiněn velkou konkurencí na trhu práce nebo nízkou nezaměstnaností. S touto situací se Policie ČR nepotýká nově. Již v minulosti byla obsazenost míst diskutovaným tématem jako například v roce 2018, kdy chybělo ve služebním poměru více jak 1700 pracovníků. V té době uvedl web iDNES rozhovor se Zdeňkem Drexlerem, který uvedl, že náborové příspěvky nepomohou. Aby policie navýšila stavy, musí zvýšit svou prestiž. Z důvodu administrativy není tolik času na pravou policejní práci. Kromě toho, že budou kvalitou klesat níže a snižovat požadavky v přijímacím řízení, aby zájemci obstáli, není řešení. Uvádí, že policistou se dnes může stát i neplavec, zatímco dříve musel každý uchazeč uplavat předem stanovený počet bazénů. (iDNES, 2018, online) Může být příčinou tedy i postoj veřejnosti k této profesi?

4.5.1 Postoje veřejnosti k Policii České republiky

Čírtková uvádí, že postavení policisty ve společnosti vyplývá ze zákona. Neformální ukazatelé postavení policie, jako jsou sociální uznání a prestiž ve společnosti, jsou spoluurčovány obrazem, který si o policii vytváří populace. Postoje veřejnosti mohou být ukazatelem, jak pojímá policie svou image. Image může ovlivňovat ochotu veřejnosti ke spolupráci s policií a zájem schopných jedinců o policejní profesi. Informace o postojích veřejnosti se získávají především průzkumy veřejného mínění a to k policii jako k celku. (Čírtková, 2000, s. 223)

Dále Čírtková popisuje výsledky rozboru stížností na policejní práci, z kterých vzešlo, že lidé s vyšším vzděláním mívají v průměru horší mínění o policii. Tento rozbor dále nasvědčuje tomu, že i policisté mívají obtíže při jednání se zástupci těchto sociálních vrstev. (Čírtková, 2000, s. 224)

Podle Čírtkové může být zdrojem nepříjemností také sociální stereotyp. Policisté ovlivňují chování občanů již pouhou přítomností. Všeobecně se předpokládá, že policejní asistence působí preventivně, což znamená, že odrazuje přítomné od protiprávního způsobu jednání. Přítomnost policie působí jako vnější motivační činitel, který tlumí pohnutky k nezákonnému jednání. Mimo jiné signalizuje policie i pravděpodobnost trestu. Mnozí badatelé tedy předpokládají, že mechanismus nastíněného tlumení nezákonného jednání je psychologicky založen na evokaci obavy. Role policisty působí na populaci mimo jiné i efektem vzbuzování strachu. Přítomnost policisty tedy může vyvolávat například pocit nervozity, úzkosti nebo strachu i v takových situacích, kdy to není záměrem. Toto může být dalším aspektem, který se váže na pojmání role policisty. (Čírtková, 2000, s. 227)

Dle Čírtkové došli na základě poznatků policejní psychologové k tezi, že na policisty lze v několika situacích pohlížet jako na frustrátory z toho důvodu, že občanům omezují možnosti dosažení svých cílů. Toto jednání je z právního hlediska oprávněné a opodstatněné, psychologická charakteristika těchto situací je složitější, protože zde pohlíží na zákonitosti chování a prožívání jedince. V souladu s nimi se dá očekávat, že téměř veškeré situace, ve kterých policisté zakročují, vyvolávají u protějšku frustrační stavy. Pro policisty není snadné vcítit se do prožívání osob, protože ve svém profesionálním jednání zvažuje zejména právní stránku věci. Pracuje s právními kategoriemi a méně již s psychologickými poznatky. (Čírtková, 2000, s. 228)

Dalšími a zvláštními zdroji konfliktů v policejní činnosti nevyplývají podle Čírtkové z obecných rysů policie, ale jsou spojeny s individuálním jednáním policisty. Jedná se o určité nedostatky v profesionálním jednání. V policejní psychologii jsou rozlišovány konfliktogenní prvky zvláštní povahy, jimiž jsou věk jednajícího policisty, místo úředního jednání, zákroky v přítomnosti nezúčastněných osob, snížený práh frustrační tolerance, nezdvořilost a nepřátelský tón, protiagrese a zneužívání moci a neochota poskytovat informace.

4.5.2 Důvěra občanů v Policii České republiky

Nyní budou představeny statistiky důvěry v policii v letech 2012, 2015, 2017 a v roce 2019, kde je patrný rozdíl v průběhu let. Výzkumy veřejného mínění probíhaly na reprezentativním souboru obyvatel České republiky starších 18 let. V posledních letech nárůst důvěry v policii roste.

V roce 2012 důvěřovalo policii 60 % z vybraných 1205 respondentů starších 18 let. Dále v roce 2015 důvěřovalo policii 57 % z vybraných 925 respondentů starších 18 let. Velký rozdíl byl v tomto roce mezi důvěrou v policii a armádu. Armádě důvěřovalo 68%. To mohla být reakce na migrantskou vlnu, kdy byla viditelná schopnost země ubránit společnost a důvěra v bezpečnostní instituce neochabovala. V roce 2017 se výzkumu zúčastnilo 1023 respondentů starších 18 let. V tomto roce bylo podle STEM od roku 1993 historické maximum a bylo to 65 % obyvatel. V roce 2019 zaznamenal STEM další historické maximum v důvěře v policii a bylo to 72 % z počtu 1004 respondentů starších 18 let. (STEM, online). Je tedy očividné, že důvěra v Policii České republiky je stabilní a s přibývajícími lety stále stoupá.

4.6 Složky odměňování policistů

Zákon č. 361/2003 o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů upravuje podmínky odměňování policistů.

Složky služebního příjmu policisty:

- Základní tarif.
- Zvláštní příplatek.
- Osobní příplatek.
- Odměny.
- Příplatek za službu v zahraničí.
- Příplatek za vedení.
- Náborový příspěvek až do výše 150.000 Kč.
- Naturální náležitosti: Příslušník policie má nárok na bezplatnou služební výstroj (uniforma, obuv) a doplňky ke služební výstroji.

- Výsluhové nároky: Odchodné se poskytuje jednorázově po šesti letech trvání služebního poměru. Výsluhový příspěvek se poskytuje, jestliže policista vykonával službu alespoň po dobu 15 let.

Benefity:

- Základní doba služby je 37,5 hodiny týdně.
- 6 týdnů dovolené.
- Služební volno s poskytnutím služebního příjmu.
- Studijní volno s nárokem na služební příjem.
- Ozdravný pobyt v délce 14 kalendářních dní v roce.
- Síť resortních zdravotnických zařízení.
- Řada resortních sportovních či rekreačních zařízení.
- Příspěvek na penzijní připojištění.
- Příspěvky stravování, rekreační pobyt, lázeňský rehabilitační pobyt či na kulturní akce.
- Náhrady výdajů.
- Možnost ubytování. (Zákon č. 361/2003 Sb.)

Pracovní motivace

Pracovní motivace se odvíjí od potřeb populace. Práce by měla sloužit k tomu, že budeme díky ní schopní obstarat své potřeby. A. H. Maslow stanovil pět úrovní potřeb:

- Fyziologické potřeby – spánek, potrava, sex, voda a vzduch.
- Potřeba bezpečí – emocionální bezpečí, stabilita, fyzické bezpečí, řád.
- Potřeba sounáležitosti – interakce s druhými lidmi, potřeba být akceptován, sounáležitost a identifikace s druhými.
- Potřeba úcty – být respektován, prestiž a úspěch.
- Potřeba seberealizace – sebeuplatnění, naplnění vlastního potenciálu, uplatnění schopností.

Tyto potřeby převedené do podoby hierarchie pracovní motivace podle Štikara a spol. vyjadřují jednotlivé úrovně následující potřeby – plat, sociální zajištění, důchodové zabezpečení, odborová záštita, přijetí pracovní skupinou ve formálních a neformálních

vztazích, statusové symboly, povýšení, pracovní seberealizace. (Štikar a kol, 2003, s. 102-103)

Podle Čakrta lze poznat, že jsme našli „tu pravou“ práci pro nás podle následujících znaků:

- Těšíte se do práce.
- Cítíte se plni energie a chuti do práce.
- Máte pocit, že to, co děláte, je ceněno a uznáváno.
- Cítíte hrdost, když ostatním vyprávíte o práci.
- Vážíte si svých spolupracovníků a jste rádi v jejich přítomnosti.
- Vidíte optimisticky svou profesní budoucnost.

Dále Čakrt definuje v kapitole temperamenty a povolání typ ESTP, který má dominantní extravertní smysly a u nich vyvažuje introvertní myšlení, které se stará o věcnou praktičnost. Vyhledávají povolání s prvkem adrenalinu a rizika. Mezi jejich oblíbené povolání patří právě policista. (Čakrt, 2010, s. 10-101). Dalo by se tedy říci, že jsou určité typy osobnosti a temperamentu, které jsou vhodné na určitá povolání, či si právě tyto osoby samy hledají a jsou v nich spokojené.

4.7 Aktivity Policie České republiky

Každoročně policie realizuje několik projektů pro veřejnost. Aktivně se podílí na prevenci v krajích, kdy navštěvují školy, pořádají besedy apod.. V roce 2019 se mezi ně řadily projekty Zebra se za tebe nerozhledne a Vnímání kybekriminality mezi dětmi. V Ústeckém a Královehradeckém kraji realizují besedy pro děti a mládež, pro seniory, ale také pro širokou veřejnost. Besedy jsou zaměřeny na bezpečí občanů v různých ohledech. Dále v obou krajích realizují projekty EU zaměřené na prevenci a bezpečnost. Policie je aktivní ve styku s veřejností a předávání informací. Dále se také podílejí na návštěvách preventivních pobytů a na demonstracích své práce dětem. Snaží se o prevenci a dobré jméno Policie ČR. U PČR je možné realizovat také praxe studentů různých oborů, kteří by měli zájem o profesi policisty. (Policie České republiky, 2019, online)

5 Postoj studentů k Policii České republiky

Následující kapitoly budou obsahovat vlastní výzkumné šetření, které se opírá o zpracované teoretické poznatky z odborné literatury, které byly uvedeny v prvních pěti kapitolách této práce.

5.1 Cíl výzkumného šetření a výzkumné otázky

Výzkumné šetření se zabývá postoji, které mají vysokoškolští studenti k Policii České republiky. Cíl výzkumného šetření je srovnání postojů studentů z kraje Královéhradeckého a kraje Ústeckého. Dále je cílem zjistit, jaké překážky vnímají studenti k nástupu k policii a jaký pohled mají na prestiž Policie České republiky. Pro získání těchto dat byl využit kvalitativní způsob zkoumání, realizovaný formou rozhovorů se studenty, kteří studují humanitní obory a jsou potencionálními uchazeči o zaměstnání u policie.

Cíl bakalářské práce je přetvořen do hlavní výzkumné otázky (HVO):

Jaký je postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů k Policii České republiky?

Hlavní výzkumná otázka se dále dělí do tří dílčích výzkumných otázek (DVO), které jsou rozpracovány do jednotlivých tazatelských otázek (TO):

DVO I Jaký je postoj studentů z Ústeckého kraje ve srovnání se studenty z kraje Královéhradeckého k Policii České republiky?

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?

DVO II *Jaké vnímají respondenti překážky k nástupu k policii?*

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

DVO III *Jak respondenti vnímají prestiž Policie České republiky?*

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Tab. č. 2: Transformace výzkumného cíle do výzkumných otázek

Hlavní výzkumná otázka (HO)	Dílčí výzkumné otázky (DVO)	Indikátory	Tazatelské otázky (TO)
Jaký je postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů k Policii České republiky?	DVO I Jaký je postoj studentů z Ústeckého kraje ve srovnání se studenty z kraje	Informovanost	TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?
	Královéhradeckého k Policii České republiky?	Orientace na emocionální zaměření	TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se

			obrátili?
		Chování ve vztahu k PČR	TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?
		Budoucí časová perspektiva ve vztahu ke kariéře u PČR	TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?
		Osobní názor na PČR	TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?
		Názor okolí na PČR	TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?
DVO II	Jaké vnímají respondenti překážky k nástupu k policii?	Informovanost o podmínkách u PČR	TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?
		Přijatelnost podmínek přijetí	TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?
		Překážky v nástupu	TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

		Překážky ve výkonu profese	TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?
		Možnost kariérního růstu	TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?
DVO III Jak respondenti vnímají prestiž Policie České republiky?		Vnímání profese	TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?
		Autorita	TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?
		Prestiž	TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?
		Propagace, akce pro veřejnost	TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?
		Užitečnost v rámci naší společnosti	TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?
		Finanční ohodnocení	TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

(Zdroj: Klimešová, 2018, s. 36-37)

5.2 Výzkumná metoda

Jako výzkumná metoda bylo zvoleno kvalitativní výzkumné šetření, a to formou rozhovoru. Gavora uvádí, že cílem kvalitativního výzkumu je pochopit, jak člověk vnímá určité věci a posuzuje jednání. Podle hlavních zásad, je každá osoba či skupina lidí jedinečná. U kvalitativního výzkumu se dle Gavory zaměřujeme na konkrétní případ či vzorek populace. Jedná se o odhalení souvislostí, které se nedají zjistit kvantitativním způsobem výzkumu. Dále se při kvalitativním výzkumu nezevšeobecňuje, ale zaměřujeme se konkrétně a do hloubky. (Gavora, 2000, s. 32). Podle Hendla řadíme mezi metody sběru dat kvalitativního výzkumu metodu pozorování, rozhovor, audio a video záznam a rozbor textu či dokumentu. (Hendl, 2016, s. 50)

Pro tuto práci byl zvolen rozhovor neboli interview vzhledem k zaměření této bakalářské práce. Milovský dělí interview na tři základní skupiny. Strukturovaný interview, polostrukturovaný interview a nestrukturované interview. (Milovský, 2006, s. 157). Byla zvolena forma polostrukturovaného interview neboli rozhovoru, která se dle Milovského vyznačuje tím, že je vytvořeno určité schéma otázek, kterých se výzkumník drží, ale je možné přeskakovat pořadí či nechat některé otázky více na respondentovi či tazateli. Dále je možnost dovysvětlení odpovědi či zjištění, zda respondent správně rozumí otázce. (Milovský, 2006, s. 159-160)

5.3 Výzkumný vzorek a průběh šetření

Jako výzkumný vzorek bylo vybráno pět žen a jeden muž. Výběr účastníků šetření byl záměrný. Milovský uvádí, že záměrný výběr výzkumného vzorku je takový, kdy vyhledáváme konkrétní osoby dle jejich vlastností či stavu, který si předem určíme. (Milovský, 2006, s. 135)

Výzkumné šetření bylo zaměřeno na vysokoškolské studenty, kteří by mohli být potencionálními pracovníky u policie. Respondenti byli vybráni z Královéhradeckého a Ústeckého kraje tak, aby bylo možné porovnat postoje v obou krajích a zjistit, zda se liší či nikoliv. Dále se výzkumné šetření zabývá prestiží policie z pohledu respondentů a také možnými překážkami, díky kterým by daní respondenti nenastoupili k policii. Ve výzkumném šetření jsou otázky postaveny tak, aby obsahovaly všechny složky postojů

a bylo možné se o následné odpovědi opřít a opravdu zjistit, jaký postoj studenti zaujímají. Po domluvě zůstávají respondenti anonymní. V následující části jsou označováni jako R1 až R6 (respondent). Dále jsou zpracovány tabulky, ve kterých se nachází informace o respondentech tak, aby byly přehledné.

Vzhledem k aktuální situaci probíhaly rozhovory online prostředím sociálních sítí přes Messenger a WhatsApp. Rozhovory byly realizovány v měsíci dubnu 2020, kdy bylo omezení volného pohybu osob, a někteří respondenti se nechtěli setkat osobně. Toto omezení bylo na základě „čl. 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vláda prodlužuje do 30. dubna 2020 nouzový stav vyhlášený usnesením vlády ze dne 12. března 2020 č. 194 o vyhlášení nouzového stavu pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) na území České republiky od 14.00 hodin dne 12. března 2020 na dobu 30 dnů, které bylo vyhlášeno pod č. 69/2020 Sb. Ten byl na základě souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uděleným jejím usnesením ze dne 7. dubna 2020 č. 1012 prodloužen do 30. dubna 2020.“ (Vláda České republiky, online). Respondentům byl sdělen obsah bakalářské práce a cíl výzkumného šetření. Respondenti souhlasili s nahráváním hovoru, který byl poté přepsán do textu.

Tab. č. 3: Přehled respondentů základní údaje

Označení	Pohlaví	Věk	Studovaný obor/místo	Forma studia	Bydliště
R1	Žena	41	Sociální patologie a prevence/UHK	Kombinovaná	Vinary (HK)
R2	Žena	26	Sociální komunikace v neziskovém sektoru/UHK	Kombinovaná	Hradec Králové
R3	Žena	30	Sociální patologie a prevence/UHK	Kombinovaná	Myštěves
R4	Žena	21	Sociální pedagogika/UJEP	Kombinovaná	Chomutov
R5	Muž	23	Sociální práce/UJEP	Kombinovaná	Kadaň
R6	Žena	38	Sociální politika a sociální práce/UJEP	Kombinovaná	Louny

(Zdroj: vlastní sběr dat)

5.4 Charakteristika prostředí zkoumané skupiny

Empirická část obsahuje výzkum, který se zaměřuje na Ústecký a Královehradecký kraj. V této kapitole bude nastíněna základní charakteristika obou krajů pro lepší orientaci. Každý z těchto dvou krajů je odlišný od toho druhého. Byly vybrány proto, že v jednom kraji studenti žijí a ve druhém studují. Bude tedy zajímavé zjištění, zda jsou mezi nimi rozdíly, kterými se zabývá tato práce.

Vymezení Ústeckého kraje

Nachází se na severozápadě Čech. Na východě sousedí s Libereckým krajem, na jihovýchodě se Středočeským krajem, na jihu úsek společné hranice s Plzeňským krajem, na jihozápadě hraničí s Karlovarským krajem. Nejdelsí úsek společné hranice má s německou spolkovou zemí Sasko na severozápadě. Žije zde přibližně 821 tisíc obyvatel. Území kraje je vymezeno okresy Děčín, Ústí nad Labem, Litoměřice, Teplice, Louny, Most a Chomutov. Celé toto území je součástí Severočeského kraje. V ústeckém kraji je k 29. 2. 2020 podíl nezaměstnanosti osob ve věku 15 až 64 let 4,28 %. (Český statistický úřad, online)

Univerzita Jana Evangelisty Purkyně (UJEP), Ústí nad Labem

Univerzita se nachází v Ústí nad Labem. Univerzita sčítá 8388 studentů a 30253 absolventů. Na univerzitě se nachází osm fakult:

- Filozofická fakulta.
- Fakulta sociálně ekonomická.
- Fakulta strojního inženýrství.
- Fakulta umění a designu.
- Fakulta zdravotnických studií.
- Fakulta životního prostředí.
- Pedagogická fakulta.
- Přírodovědecká fakulta.

Tab. č. 4: Rozdělení populace kraje dle vzdělání

9-2. Obyvatelstvo ve věku 15 a více let podle vzdělání v Ústeckém kraji
Population aged 15+ years by educational attainment in the Ústecký Region

Zdroj: VŠPS
 v tis. osob

Source: LFSS
 Thousand persons

	2016	2017	2018	
Obyvatelstvo celkem	692,6	690,4	689,7	Population, total
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	134,4	130,3	140,1	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	257,8	253,3	245,1	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	219,6	222,0	226,9	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	80,8	84,8	77,6	<i>Higher education</i>
Muži	341,4	340,4	340,2	Males
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	56,1	55,6	55,4	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	151,8	148,5	145,9	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	95,6	96,7	104,0	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	38,1	39,6	34,8	<i>Higher education</i>
Ženy	351,3	350,0	349,5	Females
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	78,3	74,7	84,7	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	106,1	104,8	99,2	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	124,0	125,2	122,9	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	42,7	45,3	42,7	<i>Higher education</i>

(Zdroj: Statistická ročenka Ústeckého kraje, 2019)

Tab. č. 5: Rozdělení populace dle zaměstnanosti

9-4. Zaměstnaní v národním hospodářství a míra zaměstnanosti podle věku a vzdělání v Ústeckém kraji

The employed in the national economy and the employment rate by age and educational attainment in the Ústecký Region

Zdroj: VŠPS

Source: LFSS

	2016	2017	2018	
Zaměstnaní celkem (tis. osob)	382,6	385,2	385,2	The employed, total (thous. persons)
v tom ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 29 let	64,7	62,1	61,6	<i>15–29</i>
30 až 44 let	159,9	161,8	156,0	<i>30–44</i>
45 až 59 let	132,7	131,6	136,5	<i>45–59</i>
60 a více let	25,3	29,6	31,1	<i>60+</i>
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	27,5	31,6	36,0	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	152,2	149,7	145,2	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	144,2	143,8	147,9	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	58,7	60,0	56,0	<i>Higher education</i>
Míra zaměstnanosti celkem (%)	55,2	55,8	55,8	Employment rate (%)
v tom osob ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 29 let	46,9	46,1	46,7	<i>15–29</i>
30 až 44 let	83,8	86,0	84,4	<i>30–44</i>
45 až 59 let	83,4	82,1	83,6	<i>45–59</i>
60 a více let	12,4	14,3	14,8	<i>60+</i>

(Zdroj: Statistická ročenka Ústeckého kraje, 2019)

Tab. č. 6: Rozdělení obyvatel dle nezaměstnanosti

9-7. Nezaměstnaní a obecná míra nezaměstnanosti podle věku a vzdělání v Ústeckém kraji

The unemployed and the general unemployment rate by age and educational attainment in the Ústecký Region

Zdroj: VŠPS

Source: LFSS

	2016	2017	2018	
Nezaměstnaní celkem (tis. osob)	20,7	13,9	14,5	The unemployed, total (thous. persons)
v tom ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 24 let	2,8	2,8	3,1	15–24
25 až 34 let	6,5	3,4	3,5	25–34
35 až 44 let	5,0	3,4	3,7	35–44
45 až 54 let	3,1	2,9	2,7	45–54
55 a více let	3,3	1,5	1,5	55+
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	9,9	6,1	5,5	None and primary education
střední bez maturity	7,2	4,6	5,3	Secondary education without A-level examination
střední s maturitou	2,7	2,5	2,3	Secondary education with A-level examination
vysokoškolské	0,9	0,7	1,4	Higher education
Obecná míra nezaměstnanosti¹⁾ (%)	5,1	3,5	3,6	General unemployment rate¹⁾ (%)
v tom osob ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 24 let	9,6	10,1	11,1	15–24
25 až 34 let	7,5	4,0	4,3	25–34
35 až 44 let	4,1	2,8	3,2	35–44
45 až 54 let	3,1	2,9	2,6	45–54
55 a více let	5,0	2,2	2,1	55+
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	26,5	16,2	13,3	None and primary education
střední bez maturity	4,5	3,0	3,5	Secondary education without A-level examination
střední s maturitou	1,9	1,7	1,5	Secondary education with A-level examination
vysokoškolské	1,4	1,2	2,4	Higher education

(Zdroj: Statistická ročenka Ústeckého kraje, 2019)

Vymezení Královehradeckého kraje

Královehradecký kraj zaujímá severní část Východočeského kraje. Leží téměř celý na severovýchodě Čech, některé pozemky v současném katastru Pece pod Sněžkou však do roku 1959 náležely Polsku a leží tudíž na historickém území Slezska. Na jihu sousedí s Pardubickým krajem, na jihozápadě se Středočeským krajem a na západě s Libereckým krajem. Na severu sousedí s polským Dolnoslezským vojvodstvím. Žije zde přibližně 551 tisíc obyvatel. Území kraje je vymezeno okresy Hradec Králové, Jičín, Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Turnov. V ústeckém kraji je k 29. 2. 2020 podíl nezaměstnanosti osob ve věku 15 až 64 let 2,53 %. (Český statistický úřad, online)

Univerzita Hradec Králové (UHK), Hradec Králové

Univerzita se nachází nedaleko centra Hradce Králové. Univerzita má čtyři fakulty:

- Pedagogická fakulta
- Fakulta informatiky a managementu

- Filozofická fakulta
- Přírodovědecká fakulta

Tab. č. 7: Rozdělení populace kraje dle vzdělání

9-2. Obyvatelstvo ve věku 15 a více let podle vzdělání v Královéhradeckém kraji
Population aged 15+ years by educational attainment in the Královéhradecký Region

Zdroj: VŠPS Source: LFSS
v tis. osob Thousand persons

	2016	2017	2018	
Obyvatelstvo celkem	467,6	466,2	465,9	Population, total
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	64,7	63,2	58,4	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	169,5	158,1	154,3	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	160,5	168,4	168,4	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	72,0	76,0	83,3	<i>Higher education</i>
Muži	228,1	227,6	227,8	Males
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	24,1	21,7	22,4	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	99,1	88,0	89,1	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	69,1	70,6	71,5	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	35,5	33,1	43,5	<i>Higher education</i>
Ženy	239,4	238,6	238,1	Females
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	40,6	39,2	36,0	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	70,3	63,4	65,3	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	91,5	97,6	96,9	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	36,5	38,2	39,8	<i>Higher education</i>

(Zdroj: Statistická ročenka Královéhradeckého kraje, 2019)

Tab. č. 8: Rozdělení populace dle zaměstnanosti

9-4. Zaměstnaní v národním hospodářství a míra zaměstnanosti podle věku a vzdělání v Královéhradeckém kraji
The employed in the national economy and the employment rate by age and educational attainment in the Královéhradecký Region

Zdroj: VŠPS Source: LFSS

	2016	2017	2018	
Zaměstnaní celkem (tis. osob)	264,2	272,0	270,4	The employed, total (thous. persons)
v tom ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 29 let	40,5	43,5	41,9	<i>15-29</i>
30 až 44 let	109,6	108,0	104,9	<i>30-44</i>
45 až 59 let	93,0	94,5	97,7	<i>45-59</i>
60 a více let	21,1	26,1	25,8	<i>60+</i>
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	11,5	9,9	9,9	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	99,3	96,3	92,1	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	98,6	107,1	106,5	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	54,8	58,8	61,8	<i>Higher education</i>
Míra zaměstnanosti celkem (%)	56,5	58,4	58,0	Employment rate (%)
v tom osob ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 29 let	44,8	49,4	48,5	<i>15-29</i>
30 až 44 let	88,7	88,7	87,5	<i>30-44</i>
45 až 59 let	88,6	89,7	91,4	<i>45-59</i>
60 a více let	14,2	17,3	16,9	<i>60+</i>

(Zdroj: Statistická ročenka Královéhradeckého kraje, 2019)

Tab. č. 9: Rozdělení obyvatel dle nezaměstnanosti

9-7. Nezaměstnaní a obecná míra nezaměstnanosti podle věku a vzdělání v Královéhradeckém kraji
The unemployed and the general unemployment rate by age and educational attainment in the Královéhradecký Region

Zdroj: VSPS Source: LFSS

	2016	2017	2018	
Nezaměstnaní celkem (tis. osob)	11,2	6,2	6,4	The unemployed, total (thous. persons)
v tom ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 24 let	3,2	1,6	1,1	15–24
25 až 34 let	2,8	1,2	2,4	25–34
35 až 44 let	2,5	1,5	1,1	35–44
45 až 54 let	1,9	1,2	0,9	45–54
55 a více let	0,8	0,7	0,9	55+
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	2,6	1,8	1,5	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	4,0	1,5	1,8	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	3,1	2,0	1,8	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	1,4	0,8	1,2	<i>Higher education</i>
Obecná míra nezaměstnanosti¹⁾ (%)	4,1	2,2	2,3	General unemployment rate¹⁾ (%)
v tom osob ve věku				<i>By age group (years)</i>
15 až 24 let	17,4	9,1	6,6	15–24
25 až 34 let	4,8	2,1	4,2	25–34
35 až 44 let	3,0	1,8	1,4	35–44
45 až 54 let	2,8	1,7	1,2	45–54
55 a více let	1,7	1,3	1,7	55+
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání				<i>By educational attainment</i>
základní a bez vzdělání	18,7	15,7	13,4	<i>None and primary education</i>
střední bez maturity	3,9	1,5	2,0	<i>Secondary education without A-level examination</i>
střední s maturitou	3,0	1,9	1,7	<i>Secondary education with A-level examination</i>
vysokoškolské	2,5	1,3	1,9	<i>Higher education</i>

(Zdroj: Statistická ročenka Královéhradeckého kraje, 2019)

5.5 Interpretace zjištěných dat

V následující části práce budou vyhodnocena získaná data z vlastního výzkumného šetření. Následující část práce je rozdělena do dílčích výzkumných otázek tak, jak je to v tabulce č. 2. Na konci každé dílčí otázky je shrnutí získaných dat.

5.5.1 Dílčí výzkumná otázka I

DVO I Jaký je postoj studentů z Ústeckého kraje ve srovnání se studenty z kraje Královéhradeckého k Policii České republiky?

Ke zjištění této dílčí otázky bylo použito celkem šest tazatelských otázek, konkrétně TO1 až TO 6. V těchto otázkách je zkoumán postoj studentů Ústeckého kraje a studentů kraje Královéhradeckého, jsou zde hledány možné rozdíly. Zaměřují se na informovanost respondentů ohledně podmínek přijetí a další podmínek Policie České republiky. Dále se zabývají emocemi, které přítomnost policisty může vyvolávat chování respondentů v interakci s PČR. Dále je také důležitou otázkou budoucí

perspektiva v oblasti povolání, na kterou se zaměřuje TO 4. TO 5 a TO 6 je zaměřena na názor směrem k této instituci respondentů a jejich blízkého okolí.

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Informace o tom, jak funguje PČR, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí mají všichni respondenti. První respondent (R1), dále (R2) a také (R6) sdělují, že mají zběžné informace o všech bodech této otázky. Dále je mezi respondenty žena (R3), která má tyto informace díky prezentaci PČR na VŠ UHK a také zmiňuje praxi u útvaru primární prevence, který spadal pod PČR v Praze. Jeden z dotazovaných (R5) má přítele, který u PČR pracuje. Tím, že spolu tráví čas a o toto téma se zajímá, má tyto informace od tohoto přítele. Poslední respondentka sdělila, že informace získala při studiu veřejno-právní činnosti. Z toho vyplývá, že jsou všichni respondenti dostatečně informováni a mohou odpovědět na následující otázky. Informace mají z různých zdrojů, ať již od někoho blízkého, nebo v rámci studia.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Většina dotazovaných u této otázky odpověděla, že v nich přítomnost PČR vyvolává emoce. Pouze jeden z respondentů (R5) odpověděl: „*Když potkám policii někde na ulici, tak to ve mně emoce žádné nevyvolává. Když dojde na případnou interakci, tak asi ano a není to úplně nic pozitivního. Přichází strach z toho, jestli jsem něco provedl špatného nebo co z té interakce může vzejít. Záleží na situaci. Pokud se jedná o situaci, kdy je policie potřeba, tak bych se na PČR obrátil.. Když dojde k nějaké banalitě, tak asi ne.*“ Pouhá přítomnost PČR jako takové v něm tedy emoce nevyvolává, emoce vzbuzuje až případná interakce mezi ním a policistou. V tomto duchu pokračovali další respondenti. Jedna z dotazovaných (R1) uvádí, že u ní vyvolávají strach primárně, když řídí automobil. Stejně pocity má i respondentka (R4), dopravní policie v ní vyvolává pocit strachu a častěji pociťuje negativní emoce. Také sděluje, že obrátit se na PČR by byla poslední možnost, jak něco vyřešit. Převládají u ní spíše negativní emoce, ale zároveň má pocit, že by jí v určité situaci pomohli. Dotazované (R2) a (R3) uvedly, že pokud jsou s policií v kontaktu, emoce to v nich vyvolává, ale častěji pozitivní než negativní. Obě respondentky by se na PČR v případě potřeby obrátily a mají pocit, že

by jim pomohla. R2 uvedla, že v ní PČR vyvolává pouze respekt, jako ke komukoliv jinému, například k úředníkovi. Svou odpověď dále doplnila: „*Police mi už několikrát pomohla ať už v práci v Kauflandu, kde jsme museli řešit krádeže a třeba také i napadení zákaznice vůči mé osobě.*“ Poslední dotazovaná (R6) sdělila, že v ní přítomnost PČR vyvolává smíšené pocity a častěji negativní. Podle ní by PČR pomohla, ale jak v čem a jak která osoba od PČR. Z těchto rozhovorů tedy vyplývá, že by se na PČR obrátila většina respondentů a věří, že by jim pomohla. Tři dotazovaní také odpověděli, že v nich PČR vyvolává pocit strachu. Čtyři respondenti mají v přítomnosti či interakci s policisty spíše negativní emoce. Pouze dvě dotazované pociťují častěji pozitivní pocity a obě by se na PČR obrátily.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

Tato tazatelská otázka sleduje, zda jsou či nejsou rozdíly při interakci s policistou nebo lékařem či jinou, například úřední osobou. Odpovědi na tuto otázku se většinou shodují. Pouze jedna respondentka (R2) uvedla, že se chová k policistům stejně, jako ke komukoliv jinému. Snaží se vystupovat slušně a nevnímá žádný rozdíl. Další z dotazovaných (R3) se také k policistům chová stejně, jako ke komukoliv jinému s tím rozdílem, že vystupuje formálněji a jedná s nimi s respektem. R1 se při jednání cítí stísněně, ale nedává najevo tento pro ni nepříjemný pocit. Další respondentka (R4) sdělila, že při interakci pociťuje, že jejich postavení není rovnocenné. Vnímá je jako nadřazené. Poslední dva respondenti (R5) a (R6) uvádějí, že je jejich chování jiné a cítí se nervózně. R6 dále rozvádí odpověď: *Cítím se nervózně a chovám se k nim tudíž jinak, než třeba k lékaři, ke kterému jdu dobrovolně, a vím, že mi chce pomoci. Interakce s policií většinou dobrovolná není a necítím se dobře.*“ Je tedy zřejmé, že pouze dvě respondentky se v interakci s policistou chovají stejně, jako kdyby to byl kdokoliv jiný, jedna z respondentek se chová pouze formálněji. Ostatní respondenti vnímají své chování jako jiné a někteří se cítí nervózně.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Téměř všichni respondenti přemýšleli v minulosti o tom, že by se rádi stali policistou/kou. Pouze jedna respondentka (R6) sdělila, že se policistkou stát nikdy nechtěla. R2 uvádí: „*Ano, u nás doma se o tom hovořilo, jelikož otec byl policista jak státní tak i městský, tak odmalička jsme se sestrou snily o tom, že se jednou policistkami*

staneme taky.“ Další z dotazovaných (R4) sděluje, že snila o této profesi při studiu vyšší odborné školy. R5 přemýšlel nad povoláním policisty, ale poté upustil od této představy. Odpovídá: *„Přemýšlel jsem o nad budoucím povoláním policisty, právě díky kamarádovi, o kterém už jsem povídal a který pracuje u státní policie v Chomutově, ale pot vzájemném povídání, co jsem se všechno dozvěděl, tak jsem od úmyslu jít k policii upustil.“* Další dotazovaná (R1) sděluje: *„Ano, v mládí jsem se chtěla stát policistkou, dnes už ne.“* Poslední respondentka (R3) uvádí: *„Ano, přemýšlela díky praxi, jsem zjistila spousty informací potřebné k přijetí.“* Z rozhovorů vyplývá, že se pět respondentů chtělo v minulosti stát policistou/kou. Žádný z nich nyní policistou/kou není.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

U této tazatelské otázky bylo důležité, zda názor respondentů vychází z jejich vlastní zkušenosti či nikoliv. R1 *„Mám k nim respekt. Je to na základě vlastní zkušenosti po tom, co mi dali pokutu.“* Další z dotazovaných (R2) uvádí, že je dle ní PČR důležitý orgán a je nepostradatelný. Dále sděluje, že s nimi v minulosti řešila několik záležitostí. Názor respondentky (R3) je: *„Na základě vlastní zkušenosti je беру jako osoby, které nám mají pomoci při určitých problémech. Mám vše z vlastní zkušenosti, protože jsem měla a mám známé u policie, nemám k nim žádné předsudky.“* Respondentka (R4) uvádí, že nemá zkušenosti pozitivní ani negativní, nikdy s nimi nic kromě silniční kontroly neřešila. Uvádí, že: *„Názor na ně přímo nemám asi žádný krom toho, že mi otravují život.“* Respondent R5 uvádí: *„Myslím, že to nejde říci nějak obecně, záleží konkrétně na lidech. Samozřejmě jsou lidi, kteří svého postavení mohou zneužít tak jako i lidé, kteří u policie nepracují. Najdou se i lidé, kteří mají lidský přístup a nezneužívají toho, a vlastně tohle tvrzení je právě na základě vlastní zkušenosti.“* R6 uvádí: *„PČR jsou podle mého arogantní, hází menšinu do jednoho pytle a podle toho se k nim chovají, ale jsou i výjimky. Vlastní zkušenost je špatná.“*

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?

Tato otázka navazuje svým způsobem na otázku předchozí. Měla by poukázat na to, zda může být názor respondentů ovlivněn názorem jejich blízkého okolí. Odpovědi respondentek (R1) a (R2) se shodují v tom, že je jejich okolí respektuje. R2 dále uvádí: *„Blízké okolí určitě policii respektuje, ale zároveň si z ní dokáže udělat srandu jako z kohokoliv jiného.“* Dále také dotazovaní (R3) a (R5) se přiklání k tomu, že se názor

okolí odvíjí od toho, jaké s nimi mají konkrétní lidé zkušenosti nebo zda mají předsudky. R5 rozvádí odpověď: „*V mém blízkém okolí jsem nezaznamenal nikdy nic špatného. Jen mezi přáteli se najdou ti, co nemají úplně kladné názory.*“ R6 uvádí, že blízké okolí vnímá PČR stejně, jako ona, což je uvedeno v předchozí tazatelské otázce. R4 sdělila, že je její blízké okolí vnímá jako někoho, kdo se chová povýšeně.

Shrnutí dílčí výzkumné otázky I

Respondenti z Královehradeckého kraje jsou informovaní ve všech bodech dílčí výzkumné otázky I. Při interakci s policistou mají spíše pozitivní emoce dva ze tří respondentů, pouze jedna dotazovaná pocítuje spíše strach při jednání s policií. Stejní respondenti se také vyjadřují v tom smyslu, že jejich chování je stejné, snaží se chovat s respektem a v rámci mezí slušného chování. Třetí respondentka své chování mění, cítí se stísněně, avšak snaží se nedat své emoce najevo. V otázce budoucí časové perspektivy budoucího povolání všichni tři respondenti se v minulosti, případně současnosti, chtěli stát policistkami, o této možnosti přemýšleli, avšak nikdo z nich tuto profesi nevykonává. Dále všechny dotazované mají vlastní zkušenost, na jejímž základě je jejich názor na policii pozitivní. Názory blízkého okolí dvou z respondentek jsou takové, že policii respektují, třetí neuvádí jednoznačnou odpověď, názor okolí se dle názoru dotyčné odvíjí od konkrétní zkušenosti dané osoby.

Dotazovaní z Ústeckého kraje jsou také o fungování policie informovaní. V oblasti emocí pocítují všichni tři respondenti spíše negativní emoce, dva dotazovaní pocítují strach z toho, jaké může mít interakce následky. Dva dotazovaní by se na policii obrátili pouze pokud by to bylo nutné, pro jednu dotazovanou by to byla až poslední z možností. Žádný z dotazovaných se při interakci s policistou nechová stejně, jako například při interakci s lékařem, či jinou úřední osobou, pocítují nervozitu, jedna z respondentek dokonce vnímá svou podrázenost vůči policistovi. Dva dotazovaní se v minulosti chtěli stát policisty, pouze jedna respondentka se nikdy policistkou stát nechtěla. Názory respondentů ve všech třech případech vycházejí z vlastních zkušeností, které nebyly vždy jednoznačně pozitivní. Jeden z respondentů sdělil, že vždy záleží na konkrétních lidech, nevyjádřil jednoznačný a ucelený názor. Třetí respondentka uvádí, že názor nemá, současně ale sděluje, že jí otravují život, což lze vnímat jako názor negativní. Poslední dotazovaná uvádí, že jsou arogantní, tudíž je její názor brán jako negativní. U dvou z respondentek má okolí stejný názor, jako mají ony

samy, tento názor ovšem není příliš pozitivní. Lze tedy předpokládat, že jejich současný názor na policii může být do jisté míry založený nejen na vlastní zkušenosti respondentek, ale může být ovlivněný také názorem, který mají osoby v jejich blízkém okolí.

Pokud budeme porovnávat tyto dva kraje, je evidentní, že informovanost v obou krajích je na stejné úrovni. Orientace na emocionální zaměření je v obou krajích rozdílná, v Královéhradeckém kraji převládají pozitivní pocity nad negativními, v Ústeckém kraji je to spíše naopak. Chování ve vztahu k policii je také v obou krajích rozdílné, zatímco v Královéhradeckém kraji se respondentky chovají stejně, nebo se o to alespoň snaží, v Ústeckém kraji se chování všech respondentů při interakci s policistou výrazně mění. V oblasti budoucí časové perspektivy ve vztahu ke kariéře u policie nepozorujeme výrazné rozdíly mezi respondenty v rámci krajů. Téměř všichni respondenti o možnosti pracovat u policie přemýšleli, nikdo z nich však tuto profesi nevykonává. Pokud se zaměříme na osobní názor na PČR zjistíme, že v Královéhradeckém kraji je názor na policii u respondentů spíše pozitivní, respondenti byli schopni vyjádřit jednoznačný názor. I jejich okolí je ve shodě s tím, že PČR respektují. Naproti tomu respondenti v kraji Ústeckém se jednoznačně neshodují. Z rozhovorů vyplývá, že dvě dotazované mají převážně negativní názor. Pouze jeden respondent sdělil, že záleží na konkrétních lidech a konkrétních situacích. Okolí respondentů v Ústeckém kraji má ve dvou ze tří případů na policii negativní názor. Blízké okolí tak může dle našeho názoru do značné míry mít vliv také na názor respondenta. Jinými slovy, pokud bude blízké okolí vyjadřovat pozitivní názor k policii, je pravděpodobné, že i respondent bude stejného názoru.

Z rozhovorů tedy vyplývá, že studenti Královéhradeckého kraje mají pozitivnější postoj k Policii České republiky, než studenti kraje Ústeckého. Rozhovor byl zaměřen na všechny složky, které utváří naše postoje. Díky tomu bylo možné tyto odpovědi porovnat. Respondenti v obou krajích disponovali stejnými informacemi o PČR, ale jejich postoje se liší. Vzhledem k myšlence, že může být postoj ovlivněn i sociálním vlivem, byla zde otázka na názor jejich blízkého okolí. Postoj studentů tedy může vycházet z jejich vlastní zkušenosti, také se na něm může dle poznatků podílet i blízké okolí dotazovaných.

5.5.2 Dílčí výzkumná otázka II

DVO II Jaké vnímají respondenti překážky k nástupu k policii?

Ke zjištění této dílčí otázky bylo použito celkem pět tazatelských otázek, konkrétně TO 7 až TO 11. Tyto otázky se zabývají informovaností respondentů v oblasti podmínek přijetí a odměňování pracovníků. Dále zda tyto podmínky jsou pro dotazované přijatelné a jak je vnímají ve vztahu k ostatním profesím. TO 9 a TO 10 se zabývají překážkami. Jsou to překážky, které by mohly odradit respondenty od nástupu k PČR či výkonu této profese. Poslední tazatelská otázka se zaměřuje na důležitost dalšího vzdělávání a kariérním postupem.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Tato otázka mapuje, na kolik jsou informováni respondenti o podmínkách přijetí a odměňování. Všichni odpověděli, že určité informace o podmínkách mají. R2 odpovídá: „*Ano, povědomí o přijetí a odměňování mám díky otci, který tam pracoval, a díky sestře, která se kdysi snažila stát policistkou.*“ Další respondentka (R3) sděluje přímo, kde informace získala: „*Ano, znám sama jsem si je zjišťovala osobně na policii na praxi.*“ R5 také rozvádí svou odpověď: „*Díky tomu, jak se bavím se svým kamarádem, a díky tomu, že jsem nad povoláním policisty přemýšlel, tak nějaké základní informace o podmínkách přijetí a odměňování mám, ale pouze okrajově, nic do hloubky.*“ Vzhledem k tomu, že znají všichni respondenti podmínky přijetí a odměňování, mohou odpovědět na následující tazatelskou otázku, která na tuto navazuje.

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

U této tazatelské otázky se respondenti shodovali v tom, že podmínky nejsou jednoduché a také nejsou pro každého přijatelné. Respondentky (R3) a (R6) se shodly v tom, že jsou velmi těžké. R3 dále uvádí: „*Ano, jsou pro mě přijatelné. Náročnější, ale potřebné, musí dost zvládnout a ne každý může vykonávat tuto profesi.*“ R6 dále sděluje, že si není jista, zda jsou pro ni přijatelné. R1 uvádí, že: „*Kdybych byla mladší, zřejmě bych to zkusila. Přijdou mi přijatelné, mají podle mě punc exkluzivity.*“ Další dotazovaní (R2) a (R4) uvádějí, že je znají a přijdou jim přijatelné vzhledem k tomu, jaká je to profese. R2 doplňuje odpověď: „*Tak, přijatelné, to je prostě hodně subjektivní, je člověk, který by si třeba odměňování zasloužil daleko víc, a člověk, který prostě za dobu své kariéry by si nezasloužil ani prostě přidání. Těžko takhle říci nebo*

odpovědět, zda i podmínky přijetí ale určitě je to záslužná práce a prostě mají to takto nastavené a protestovat proti tomu nebudu.“ R5 je toho názoru, že dříve byly podmínky daleko náročnější. „Co já vím, tak se hodně od podmínek přijetí upustilo. Dříve to bylo náročnější a dle mého názoru je to škoda, protože když se dnes podívám na lidi vykonávající tuto profesi, vypadá to, že dříve to bylo asi lepší.“ Čtyři dotazované jsou toho názoru, že je důležité tyto podmínky mít vzhledem k tomu, jaké je to povolání. Jeden respondent uvedl, že v minulosti byli náročnější a bylo to podle něho lepší.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Několik respondentů na tuto otázku odpovědělo, že žádné překážky nevnímají. Další uvedli možné překážky, jako například respondentka (R1), která uvádí jako možné překážky věk a rodinu. Další dotazovaní (R3) a (R6) vidí jako možnou překážku fyzické testy. R6: „Nezvládla bych fyzické testy a možná ani psychotesty.“ K tomuto názoru se přiklání i R5 v oblasti psychotestů: „Asi ne, akorát jsem v životě nedělal psychotesty a nevím, jak bych tam dopadl.“ Jedinými překážkami k nástupu, které mohou odradit potencionální pracovníky, jsou tedy podle dotazovaných psychické a fyzické testy.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

U této tazatelské otázky se opět sešlo několik odpovědí, ve kterých respondenti sdělili, že nevidí žádné překážky. R4 ovšem vnímá překážku v okolí a uvádí: „Bála bych se názoru okolí, nechtěla bych to poslouchat.“ Další respondentka (R6) sděluje: „U PČR bych nechtěla pracovat, nevidím v té profesi smysl.“ Poslední dotazovaný (R5) rozvádí odpověď: „Hned, co se mi vybavilo jako první, je platové ohodnocení za odvedenou práci, podle mě není úplně adekvátní. Policie potom nemůže mít žádný přívýdělek bokem, provozovat jinou činnost nebo profesi, tak si myslím, že to není v pořádku.“ Platovému ohodnocení se věnuje i poslední z tazatelských otázek. Vzhledem k tomu, že většina respondentů na TO 17 odpovědělo, že nejsou podle nich dostatečně finančně ohodnocení, je toto možný důvod nedostatku policistů.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Pro všechny dotazované je možnost dalšího vzdělávání důležitá. Pro některé z důvodu kariérního postupu a pro jiné pouze pro vlastní pocit. R2 uvádí, že: „Určitě je pro mě důležité další vzdělávání, myslím si, že by to mělo být důležité v jakémkoliv zaměstnání mít možnost hledat nové způsoby už jenom z důvodu toho, jak se dnešní doba vyvíjí.“ R5

sděluje, že: „*Je to pro mě důležité. Když má člověk vyšší vzdělání, má možnost kariérního postupu.*“ Další vzdělávání je tedy bráno jako podstatné, ať již z důvodu kariérního růstu či jiného důvodu.

Shrnutí dílčí výzkumné otázky II

Všichni dotazovaní mají informace o podmínkách přijetí a odměňování u Policie České republiky. Někteří je mají z vlastních zdrojů, jiní například ze školy. Vzhledem k tomu, že u PČR není nástup možný ihned, ale až po absolvování psychických testů, fyzických testů a zdravotní prohlídky, je přijímací řízení prodlouženo a ztíženo. Názor na přijatelnost těchto podmínek a srovnání s dalšími profesemi je u většiny respondentů pozitivní. Čtyři dotazovaní uvádějí, že jsou pro ně přijatelné i vzhledem k tomu, jaké je to povolání. Někteří přiznávají, že jsou těžké, ale i přesto potřebné. Jedna dotazovaná si není jista, zda jsou pro ni přijatelné. Poslední respondent uvádí, že v minulosti byly náročnější a bylo to tak lepší. Tudíž to můžeme chápat tak, že pro něho nejsou nepřijatelné z důvodu, že by je nezvládl. Většina respondentů je tedy toho názoru, že jsou přijatelné vzhledem k tomu, že se jedná o Policii České republiky. Jako překážky k nástupu vystoupily z rozhovorů fyzické a psychické testy, které uvedli dva dotazovaní. Ostatní buďto žádné překážky nevnímají, nebo by nyní nenastoupili z důvodu svého věku a rodiny. U bodu, zda jsou překážky, díky kterým by nechtěli vykonávat tuto práci, se několik respondentů shodlo na tom, že žádné nevnímají. Pouze vybraní uvedli, že mezi ně patří názor okolí, nedostatečné platové ocenění a jedna dotazovaná v této profesi nevidí smysl. Lze tedy říci, že mohou být překážkami finanční ohodnocení či názor okolí.

Otázka dalšího vzdělávání a možnosti kariérního růstu jsou brány jako podstatné pro všechny dotazované. Tyto podmínky PČR nabízí, jak v oblasti dalšího vzdělávání, tak v oblasti kariérního růstu. V odpovědích na otázku „*Jaké vnímají respondenti překážky k nástupu k policii?*“ se tedy objevují psychické a fyzické testy, finanční ohodnocení a názor okolí.

5.5.3 Dílčí výzkumná otázka III

DVO III Jak respondenti vnímají prestiž Policie České republiky?

Ke zjištění této dílčí otázky bylo použito celkem šest tazatelských otázek, konkrétně TO12 až TO 17. Všechny tazatelské otázky se snaží získat informace o tom, zda je pro respondenty PČR prestižním povoláním. Otázky jsou v oblasti vlastní hrdosti na výkon této profese a autority policistů, prestiže PČR. Dále se zaměřují na propagaci PČR a zapojení jejích složek do společnosti, zda toto vnímají dotazovaní jako dostatečné a nepomohla by větší angažovanost. TO 16 se zabývá užitečností PČR jak pro společnost, tak pro jednotlivé respondenty. Poslední tazatelská otázka mapuje názor na finanční ohodnocení policistů.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

U této tazatelské otázky se pouze dvě odpovědi ukázaly jako negativní, a to u respondentky (R6), která sdělila, že by hrdá nebyla. Dále u R4, která uvádí: „*Asi bych se spíš styděla říkat, že jsem policistka, kvůli okolí.*“ R2 sdělila, že: „*Tak hrdá bych byla určitě stejně, jako na jakémkoliv jiné zaměstnání, které pomáhá lidem.*“ Pro respondentku (R3) je důležité být hrdá na to, co dělá, a byla by na sebe hrdá. R5 uvedl, že by byl hrdý pouze v případě, že by byl dobrým policistou. Je tedy evidentní, že čtyři dotazovaní by na sebe byli hrdí, pokud by byli policistou/kou. Dvě respondentky by hrdé nebyly a z toho jedna z důvodu okolního postoje.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

Většina respondentů se shodla na tom, že je pro ně PČR autoritou. R5 uvedl, že: „*S policisty jsem vždy jednal s respektem, ale ne kvůli tomu, že se jedná o policii, spíše v rámci slušného chování. Jsou pro mě autoritou, vyplývá to z této profese.*“ Pouze jedna respondentka (R6) uvedla, že nikoliv. PČR na základě odpovědi je autoritou, kdy to vyplývá z této profese jako takové.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Tato otázka se zaměřuje na prestiž povolání Policie České republiky. Vzhledem k tomu, že nebyl vymezen konkrétní útvar, uvádí respondentka (R6): „*Asi jak které odvětví. Třeba pořádková policie ne, k těm úctu příliš nemám. Pouze v práci občas, ale ne v osobní sféře.*“ Další respondenti jako (R1), (R2) a (R3) vnímají toto povolání jako

prestižní a mají k němu úctu. R3 poté uvádí, že: „*Ano, díky známým a praxi беру tuto profesi s úctou a zajisté jako prestižní povolání.*“ Další dotazovaný (R5) je ve shodě s předchozími respondenty. „*Prestižní povolání to podle mě je. Co se týče úcty, tak to také.*“ Respondentka (R4) jako jediná uvedla, že podle ní PČR není prestižní povolání. „*Když se podívám, kdo tam občas pracuje, jak se chovají a tak, kazí to pohled na tuto profesi.*“

Z rozhovorů je očividné, že pro čtyři dotazované je toto povolání prestižní a mají k němu úctu. Pro jednu respondentku nejsou všechna odvětví prestižní, jako například pořádková policie. Jedna respondentka nevnímá PČR jako prestižní povolání, z důvodu lidí, kteří tuto profesi vykonávají.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

U této otázky odpověděla respondentka (R1), že se nikdy žádné akce nezúčastnila, ani o nic neví. Respondentky (R2) a (R3) vnímají propagaci pozitivně, R2 ve své odpovědi uvádí doporučení do budoucna. R2: „*Jestli je dostatečné nemohu říci, ale určitě se mi líbí zapojení do společnosti formou akcí pro veřejnost. Několika jsem se zúčastnila, vím, že i v rámci propagace má svoji stránku Týdeník policie na Facebooku, kde se snaží komunikovat s lidmi, ale do budoucna bude určitě chtít propagaci více zlepšit.*“ R3: „*Propagace je dostatečná, díky soc. sítím častěji vidím spoty, videa o PČR. Ze své zkušenosti vím, že se velmi zapojují do veřejných akcí, ale záleží na oddělení.*“ Respondenti (R5) a (R6) se akcí i zúčastnili. R6 uvádí, že: „*Ano, myslím si, že propagaci mají dostatečnou, a byla jsem na jejich akcích.*“ R6 se akcí zúčastnil, ale uvádí, že se zaměřují pouze na určitou skupinu populace, a to nejvíce na děti. „*Nesleduju to nijak ani nevnímám. Myslím si, že těch akcí extra moc není, a když ano, tak pro děti. Jedné takové akce jsem se zúčastnil, protože mám malého sourozence, toho to hodně zajímá, a tak jsme tam šli spolu.*“ Respondentka (R4) uvedla, že podle ní není propagace a zapojení dostatečné. Žádné akce se sama nezúčastnila.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

U této otázky odpověděli všichni respondenti, že pro společnost užitečná je. V tom, zda byla někdy užitečná pro ně, se odpovědi lišily. R5 uvedl: „*Jednoznačně považuji policii jako užitečnou, nedovedu si představit, jak by to vypadalo, kdyby policie nebyla. Vznikly situace, kdy byla užitečná i pro mě.*“ Další dotazovaní jako (R1), (R2) a (R3) také

uvedly, že byla policie užitečná i pro ně. R2 rozvedla odpověď: „*Ano, určitě je užitečná pro společnost a jak už jsem říkala, ve své práci jsem jí používala dost často při řešení krádeží, nebo i při fyzickém napadení.*“ R3 dále uvedla, že kdyby nebyla užitečná, lidé by se na ní neobraceli. Respondentky (R4) a (R6) uvedly, že pro ně osobně policie nikdy užitečná nebyla, ale pro společnost podle nich užitečná je.

TO 17 Myslíte si, že jsou dostatečně finančně ohodnoceni?

K této tazatelské otázce se dotazované (R1) a (R6) vyjádřily tak, že jsou podle jejich názoru policisté dostatečně ohodnoceni. Respondenti (R3),(R4) a (R5) jsou toho názoru, že finanční ohodnocení není dostatečné. R5 poté rozvádí odpověď: „*Myslím si, že za výkon a riziko tohoto povolání, tak ti, kteří to vykonávají, nejsou dostatečně finančně ohodnoceni.*“ R2 poté popisuje, že finanční ohodnocení musí každý potencionální pracovník zvážit sám. „*Jestli jsou dostatečně finančně ohodnoceni, nemohu posoudit, protože všechny statistiky kolikrát neukazují skutečnou pravdu. Každý člověk, který jde pracovat k policii, má jasně dané, kolik bude dostávat. Pokud se mu to nelíbí, tak ho nikdo nenutí dělat tuhle práci. Ve chvíli, kdy jí začne dělat a začne si pak stěžovat, evidentně je někde něco špatně. Ale z toho co vím, mi to nepřijde dostatečné.*“

Čtyři dotazovaní vnímají ohodnocení jako nedostatečné, toto by mohl být možný důvod toho, proč je u PČR takový podstav a mladí lidé nejeví příliš zájem stát se policistou/tkou. Za to, co vše dělají a za to, že často nasazují vlastní život, jim může přijít ohodnocení jako nedostačující.

Shrnutí dílčí výzkumné otázky III

Při otázce hrdosti ve vztahu k tomuto povolání se čtyři dotazovaní zmiňovali, že by na sebe byli hrdí, pokud by byli policistou/kou. Dvě respondentky by hrdé nebyly a z toho jedna z důvodu okolního postoje. Dle jednoho z autorů uvedených v teoretické části se na výběru „toho pravého“ povolání podílí pocit hrdosti, když ostatním vyprávíte o práci. Dále je podle respondentů Policie České republiky autoritou, což vyplývá z této profese jako takové. Pro čtyři dotazované je PČR prestižní povolání, ke kterému mají úctu. Dvě respondentky to takto nevnímají, jedna vzhledem k tomu, jací pracovníci se u PČR nacházejí, což podle ní kazí pohled na celou Policii České republiky. Možná z důvodu předsudků, které ve společnosti existují, jsou poté příslušníci „házeni do jednoho pytle“. Dále z rozhovorů vyplývá, že nadpoloviční většina dotazovaných vnímá propagaci PČR

jako dostatečnou s tím, že mají určitá doporučení do budoucna. Ostatní dotazovaní se buďto žádné akce nezúčastnili a není podle nich propagace dostatečná, nebo se zaměřují pouze na určitou skupinu obyvatel, nejvíce na děti. Z pohledu všech respondentů je PČR s jistotou užitečná pro společnost. Užitečnost konkrétně pro dotazující se liší, ale nijak výrazně. Čtyři respondenti uvádějí, že již byla užitečná i pro ně samotné. Pouze pro dvě dotazované užitečná nikdy nebyla. V posledním bodě, konkrétně v otázce finančního ohodnocení, které se podílí na vizitce prestiže, odpověděli čtyři respondenti tak, že podle nich není PČR dostatečně finančně ohodnocená vzhledem k tomu, o jaké povolání a náplň práce se jedná. Dvě dotazované si myslí, že je dostatečné. Ze všech těchto odpovědí lze vyvodit, že prestiž Policie České republiky není nijak negativně vnímána z pohledu dotazovaných. Na poklesu prestiže by se mohlo eventuálně podílet finanční ohodnocení policistů, propagace, která není rozmanitá, a opět názor okolí potencionálních pracovníků.

5.6 Shrnutí výsledků výzkumného šetření

Výzkumné šetření se zabíralo třemi otázkami. Konkrétně postojů studentů Královéhradeckého a Ústeckého kraje, které byly srovnávány. Dále překážkami, které by mohly bránit při nástupu k Policii České republiky potencionálním pracovníkům a v poslední řadě prestiží PČR z pohledu respondentů.

V otázce postojů studentů z obou krajů nám vyvstalo, že studenti Královéhradeckého kraje mají pozitivnější postoj k policii než studenti Ústeckého kraje. To může být způsobeno zkušenostmi respondentů s určitými policisty/kami či vlivem jejich blízkého okolí, jako jsou přátelé, partner nebo rodina. Rozhovor byl postaven tak, aby bylo možné zaměřit se na složky, které postoje utváří, a také na sociální vliv. Jistě by bylo zajímavé rozšířit tuto práci o konkrétní důvody, díky kterým mají studenti takto rozdílný postoj, a rozšířit také velikost výzkumného vzorku.

Tato práce se zabývá postoji, ale primárně z důvodu nedostatku pracovníků, který u PČR dlouhodobě panuje. Proto byly zařazeny otázky, které se týkají překážek k nástupu do zaměstnání a prestiže povolání. Pokud povolání není prestižní, není tak atraktivní pro mladé lidi, kteří jsou potencionálními pracovníky. Jako překážky, díky kterým by dotazovaní nenastoupili k Policii České republiky, se jeví pouze strach

z toho, že by nezvládli psychické či fyzické testy. Na fyzické testy se lze připravit, jak uvedl jeden z respondentů, ale na psychické testy žádná příprava není. Proto je možné, že pocit strachu odráží potencionální pracovníky. Ztížené a prodloužené přijímací řízení vzhledem k jiným profesím není dle dotazovaných důvodem k tomu, že by se nenechali zaměstnat Policií ČR. Jako poslední dva důvody se může jednat o finanční ohodnocení příslušníků, které není podle respondentů dostatečné vzhledem k tomu, o jakou profesi a náplň práce se jedná. Dále se může jednat o strach z reakce a názoru okolí na to, že se dotyčná osoba stala příslušníkem PČR.

Pokles prestiže, který se může podílet na tom, že tato profese není atraktivní, se v této práci nepotvrdil. Ze získaných dat má PČR u respondentů prestiž u nadpoloviční většiny a jako možné důvody poklesu by se eventuálně mohly jevit finanční ohodnocení policistů, propagace, která není rozmanitá, a opět názor okolí potencionálních pracovníků. Ale u respondentů se toto tvrzení nepotvrdilo. Jsou to pouze podněty ze získaných dat.

Závěr

Bakalářská práce se zabývá postojem vysokoškolských studentů humanitní oborů k Policii České republiky. Cílem práce bylo seznámení s problematikou formou teoretického zpracování tématu. První kapitola se věnovala postojům, jejich složkám a tomu, čím mohou být ovlivněny. Druhá kapitola vymezuje osobnost vysokoškolského studenta a jeho věkové zvláštnosti. Třetí kapitola pojednává o tom, co vše spadá do oblasti humanitních oborů. Ve čtvrté kapitole, poslední kapitole teoretické části, se vymezují informace o Policii České republiky. V návaznosti na teoretické poznatky bylo realizováno výzkumné šetření se studenty humanitních oborů v Královéhradeckém a Ústeckém kraji. Cílem výzkumného šetření bylo zjistit, jaký postoj k policii studenti mají, a proč je nedostatek policistů. Zda je to zapříčiněno postojem potencionálních pracovníků, či přímo podmínkami u PČR, nebo poklesem prestiže této profese. Tato práce byla psána před a v průběhu období, kdy se v naší republice objevil COVID-19. Na základě toho byl vyhlášen nouzový stav, byly zavřeny školy a knihovny. Proto bylo čerpáno ze zdrojů, které byly v tomto období dostupné. Tento stav se dotkl i některých rozhovorů, které se nerealizovaly klasickým způsobem, ale za použití sociálních sítí.

Na základě stanoveného cíle výzkumu byla vytvořena hlavní výzkumná otázka: „Jaký je postoj vysokoškolských studentů humanitních oborů k Policii České republiky?“ Tato hlavní výzkumná otázka byla dále rozpracována do tří dílčích výzkumných otázek, které byly zaměřeny na postoje studentů z obou jmenovaných krajů, překážky v nástupu k policii a na prestiž policie. K získání dat a poté zpracování výstupu bylo použito sedmnáct tazatelských otázek. Výzkum byl realizován prostřednictvím polostrukturovaného rozhovoru. Výsledná data uvádějí, jaký postoj studenti k PČR mají a dále, zda jsou důvody, proč by k PČR nenastoupili.

Postoje se v obou krajích značně různí a to způsobuje, že v kraji Královéhradeckém je postoj pozitivnější než v kraji Ústeckém. To může být způsobeno vlastní zkušeností respondentů či vlivem okolí na postoje dotazovaných. Dále existuje možnost, že v každém kraji je rozdílná skladba příslušníků, kteří jednají s lidmi i určitým způsobem vzhledem ke složení obyvatel těchto krajů. Poté mohou panovat určité předsudky, nebo naopak velmi pozitivní sociální vliv.

Co se týče možných důvodů, díky kterým chybí u PČR velké množství příslušníků, byly v práci uvedeny podmínky nástupu či výkonu této profese a také prestiž, která dělá profesi více či méně atraktivní. Z těchto pozorování lze říci, že překážky tvoří psychické a fyzické testy, ze kterých mají respondenti strach z důvodu, že je nikdy nedělali a neví, zda by je zvládli. V obou bodech se ale objevuje jedna odpověď a tou je nedostatečné finanční ohodnocení. Objevuje se jak v překážkách v nástupu k policii, tak také u sledování prestiže tohoto povolání. Jak je také uvedeno, v obou bodech může mít na potencionální pracovníky vliv okolí, které by s jejich profesí nemuselo být v souladu. Opět se tedy dostáváme k názoru okolí, který v Ústeckém kraji převládá negativní.

Cíl práce byl splněn.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

BUCHTOVÁ, Božena a kol. *Nezaměstnanost: Psychologický, ekonomický a sociální problém*. 1. Praha: Grada, 2002. ISBN 80-247-9006-8.

CIALDINI, Robert. *Vliv: Síla přesvědčování a manipulace*. 1. Brno: BizBooks, 2012. ISBN 978-80-265-0041-4.

ČAKRT, Michal. *Typologie osobnosti: Volba povolání, kariéra a profesní úspěch*. 1. Praha: Management Press, 2003. ISBN 978-80-7261-220-8.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Policejní psychologie*. 3. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-475-3.

DISMAN, Miroslav. *Jak se vyrábí sociologická znalost: Příručka pro uživatele*. 3. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-0139-7.

GÁLIK, Stanislav. *Psychologie přesvědčování*. 1. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-4247-2.

GAVORA, Peter. *Úvod do pedagogického výzkumu: Základní metody a aplikace*. 1. Brno: Paido, 2000. ISBN 80-85931-79-6.

GEIST, Bohumil. *Psychologický slovník*. 2. Praha: Vodnář, 2000. ISBN 80-86226-07-7.

GEIST, Bohumil. *Sociologický slovník*. 1. Praha: Victoria Publishing, 1992. ISBN 80-85605-28-7.

HAGEMANNOVÁ, Gisela. *Motivace*. 1. Praha: Victoria Publishing, 1995. ISBN 80-85865-13-0.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*. 1. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-040-2.

JANDOUREK, Jan. *Slovník sociologických pojmů: 610 hesel*. 1. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-3679-2.

LACINOVÁ, Lenka a kol. *Cesty do dospělosti: Psychologické a sociální charakteristiky dnešních dvacátníků*. 1. Brno: Masarykova univerzita, 2016. ISBN 978-80-210-8400-1.

MILOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. 1. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1362-4.

MURPHY, Robert. *Úvod do kulturní a sociální antropologie*. 1. Praha: Slon, 1998. ISBN 80-85850-53-2.

NAKONEČNÝ, Milan. *Sociální psychologie*. 1. Praha: Academia, 2000. ISBN 80-200-0690-7.

NAKONEČNÝ, Milan. *Sociální psychologie*. 2. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-200-1679-9.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Policie České republiky*. 2. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. ISBN 978-80-270-0664-9.

PRŮCHA, Jan a kol. *Pedagogický slovník*. 6. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-647-6.

SLAVÍK, Milan. *Vysokoškolská pedagogika: Pro odborné vzdělávání*. 1. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-4054-6.

Statistická ročenka Královéhradeckého kraje. Hradec Králové: Krajská správa Českého statistického úřadu v Hradci Králové, 2019. ISBN 978-80-250-2887-2.

Statistická ročenka Ústeckého kraje. Ústí nad Labem: Krajská správa Českého statistického úřadu v Ústí nad Labem, 2019. ISBN 978-80-250-2938-1.

ŠTEINBACH, Miroslav. *Čtvrtstoletí Policie České republiky*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2016. ISBN 978-80-260-9597-2.

ŠTIKAR, Jiří a kol. *Psychologie ve světě práce*. 1. Praha: Karolinum, 2000. ISBN 80-246-0448-5.

VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie: Dětství, dospělost, stáří*. 1. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-308-0.

VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie II.: Dospělost a stáří*. 1. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1318-5.

Internetové zdroje

Akce a projekty. *Policie České republiky* [online]. Policie České republiky, 2019 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/akce-a-projekty-akce-a-projekty.aspx>

Armádě i policii důvěřují tři čtvrtiny občanů ČR. *STEM: Empirický výzkum pro demokracii* [online]. Praha: STEM, 2019 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z: <https://www.stem.cz/armade-i-policii-duveruji-tri-ctvrtiny-obcanu-cr/>

Důležité informace: Vyhlášení nouzového stavu – co aktuálně platí. *Vláda České republiky* [online]. Vláda ČR, 2020, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/vyhlaseni-nouzoveho-stavu-180234/>

Důvěra občanů v bezpečnostní instituce. *STEM: Empirický výzkum pro demokracii* [online]. Praha: STEM, 2012 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z: <https://www.stem.cz/duvera-obcanu-v-bezpecnostni-institute-2095/>

Důvěra občanů v bezpečnostní instituce září 2015. *STEM: Empirický výzkum pro demokracii* [online]. Praha: STEM, 2015 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z: <https://www.stem.cz/duvera-obcanu-v-bezpecnostni-institute-2095/>

Důvěra veřejnosti v českou policii trvale roste. *STEM: Empirický výzkum pro demokracii* [online]. Praha: STEM, 2017 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z: <https://www.stem.cz/duvera-verejnosti-v-ceskou-policii-trvale-roste/>

Etický kodex Policie České republiky. *Policie České republiky* [online]. Praha: Policie České republiky, 2020, 2020 [cit. 2020-03-12]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/eticky-kodex-policie-ceske-republiky.aspx>

JANOŮŠ, Václav. Policie bojuje o prestiž. U náborů nezabírají ani stotisícové příspěvky. *IDNES* [online]. 2018, 1 [cit. 2020-04-30]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/policie-prestiz-nabor-ministr-vnitra-hamacek-pcr-prispevek.A181106_094041_domaci_jabe

KOTALÍK, Jakub. Policii chybí tři tisíce lidí. A bude hůř, říká odborář. *Novinky* [online]. 2019, 1 [cit. 2020-04-30]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/policii-chybi-tri-tisice-lidi-a-bude-hur-rika-odborar-40290632>

Podmínky přijetí do služebního poměru. *Policie České republiky* [online]. Praha: Policie České republiky, 2020, 2020 [cit. 2020-03-02]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/podminky-prijeti-do-sluzebniho-pomeru.aspx>

Průběh přijímacího řízení. *Policie České republiky* [online]. Praha: Policie České republiky, 2020, 2020 [cit. 2020-03-12]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/prubeh-prijimaciho-rizeni.aspx>

TUČEK, Milan. *Tisková zpráva: Naše společnost* [online]. Praha: Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, 2019, [cit. 2020-03-05]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a4986/f9/eu190724.pdf

Veřejná databáze. *Český statistický úřad* [online]. 2020, 2020 [cit. 2020-04-30]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=home>

Další zdroje

KLIMEŠOVÁ, Michaela. *Prevence rizikového chování z pohledu pedagogických pracovníků na základních školách*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2018. 68 s. Bakalářská práce

Směrnice č. 27/2006-R Ministerstva školství České republiky z 21. prosince 2006 o soustavě oborů vědy a techniky a číselníku oborů vědy a techniky.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České Republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů

Přiložené přílohy

Příloha A: Přepis rozhovoru s respondentem 1

Příloha B: Přepis rozhovoru s respondentem 2

Příloha C: Přepis rozhovoru s respondentem 3

Příloha D: Přepis rozhovoru s respondentem 4

Příloha E: Přepis rozhovoru s respondentem 5

Příloha F: Přepis rozhovoru s respondentem 6

Příloha A: Přepis rozhovoru s respondentem 1

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Ano, zběžně.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Ano, mám strach, obzvlášť když řídím. Spíš negativní. Ano mám pocit, že mi pomůžou.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

Nedávám najevo nepříjemný pocit. Cítím se stísněněji.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Ano, v mládí.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

Mám k nim respekt. Je to na základě vlastní zkušenosti, po tom, co mi dali pokutu.

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, Rodina, přátelé)?

Respektuje, bratr partnera je policista, takže nemají negativní názor.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Ne úplně přesně, co se týče odměn, ale co se týče přijetí, tak mám.

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

Kdybych byla mladší, zřejmě bych to zkusila. Přijdou mi přijatelné, mají podle mě punc exkluzivity.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Dnes věk a rodina.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

Ani ne.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Ano, je to důležité.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

Zřejmě ano.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

Ano.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Ano, je, mám úctu a respekt.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

Nevím, nezúčastnila.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

Ano, je užitečná. Ano byla i pro mě.

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Myslím si, že ano.

Příloha B: Přepis rozhovoru s respondentem 2

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Lehké informace ohledně PČR mám a mám i lehké povědomí o tom, jaké jsou jejich pravomoce, i o tom, jak se k nim člověk může dostat.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Ve chvíli, kdy s policií musím něco řešit, tak ve mně určitě emoce vyvolává, ale je to jenom respekt jako ke komukoliv jinému, člověku nebo respektive úředníkovi. Policie mi už několikrát pomohla ať už v práci v Kauflandu, kde jsme museli řešit krádeže a třeba také i napadení zákaznice vůči mé osobě.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

K policistům se chovám jako k ostatním úředníkům, snažím se chovat slušně a určitě je nevidím jako jiné bytosti.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Ano, u nás doma se o tom hovořilo, jelikož otec byl policista jak státní tak i městský, tak odmalička jsme se sestrou snily o tom, že se jednou policistkami staneme taky.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

Policie je určitě důležitý orgán, je dost nepostradatelná, a ne za všechno co dělá, se dá ocenit stejně jako hasiči nebo lékaři. V minulosti jsem s nimi řešila několik záležitostí.

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, Rodina, přátelé)?

Blízké okolí určitě policii respektuje, ale zároveň si z ní dokáže udělat srandu jako z kohokoliv jiného.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Ano, povědomí o přijetí a odměňování mám díky otci, který tam pracoval, a díky sestře, která se kdysi snažila stát policistkou.

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

Tak přijatelné, to je prostě hodně subjektivní, je člověk, který by si třeba odměňování zasloužil daleko víc, a člověk, který prostě za dobu své kariéry by si nezasloužil ani prostě přidání. Těžko takhle říci nebo odpovědět, zda i podmínky přijetí ale určitě je to záslužná práce a prostě mají to takto nastavené a protestovat proti tomu nebudu.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Žádné překážky nevidím.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

Žádné překážky nevidím.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Určitě je pro mě důležité další vzdělávání, myslím si, že by to mělo být důležité v jakémkoliv zaměstnání mít možnost hledat nové způsoby už jenom z důvodu toho, jak se dnešní doba vyvíjí.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

Tak hrdá bych byla určitě stejně, jako na jakémkoliv jiné zaměstnání, které pomáhá lidem.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

Ano, policie je pro mě autoritou.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Ano, myslím si, že policista je prestižní povolání a mám k němu úctu.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

Jestli je dostatečné nemohu říci, ale určitě se mi líbí zapojení do společnosti formou akcí pro veřejnost. Několika jsem se zúčastnila, vím, že i v rámci propagace má svoji stránku Týdeník policie na Facebooku, kde se snaží komunikovat s lidmi, ale do budoucna bude určitě chtít propagaci více zlepšit.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

Ano, určitě je užitečná pro společnost a jak už jsem říkala, ve své práci jsem jí používala dost často při řešení krádeží, nebo i při fyzickém napadení.

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Jestli jsou dostatečně finančně ohodnocení, nemohu posoudit, protože všechny statistiky kolikrát neukazují skutečnou pravdu. Každý člověk, který jde pracovat k policii, má jasně dané, kolik bude dostávat. Pokud se mu to nelíbí, tak ho nikdo nenutí dělat tuto práci. Ve chvíli, kdy jí začne dělat a začne si pak stěžovat, evidentně je někde něco špatně. Ale z toho co vím, mi to nepřijde dostatečné.

Příloha C: Přepis rozhovoru s respondentem 3

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Ano, mám informace, jak PČR funguje a jaké má podmínky přijetí. Je to hlavně díky prezentaci PČR ve škole UHK a mé praxi u útvaru primární prevence městské policie hlavního města Prahy.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Ano, vyvolává ve mně emoce smíšené, záleží na situaci, kdy jsem s nimi v kontaktu. Častěji bych řekla, že jsou emoce pozitivní. Ano, mám ten pocit, že mi PČR pomůže, když se cítím bezradná.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

V interakci s policistkou/stou se chovám, slušně, mluvím formálněji, beru je jako úřední osoby s respektem, autoritativní.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Ano, přemýšlela díky praxi, jsem zjistila spousty informací potřebné k přijetí.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

Na základě vlastní zkušenosti je beru jako osoby, které nám mají pomoci při určitých problémech. Mám vše z vlastní zkušenosti, protože jsem měla a mám známé u policie, nemám k nim žádné předsudky.

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?

Řekla bych, že se dost bude lišit díky jejich zkušenostem nebo předsudkům.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Ano, znám sama jsem si je zjišťovala osobně na policii na praxi.

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

Ano, jsou pro mě přijatelné. Náročnější, ale potřebné, musí dost zvládnout a ne každý může vykonávat tuto profesi.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Asi, momentálně fyzické testy, ale věřím, že na těch se dá zapracovat.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

Ne.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Ano, vzdělávání patří k této profesi a kariérní růst napomáhá k motivaci.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

Ano, je důležité být hrdý na to, co dělám.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

Ano, vnímám je tak.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Ano, díky známým a praxi беру tuto profesi s úctou a zajisté jako prestižní povolání.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

Propagace je dostatečná, díky soc. sítím častěji vidím spoty, videa o PČR. Ze své zkušenosti vím, že se velmi zapojují do veřejných akcí, ale záleží na oddělení. Ano, sama jsem na pár akcí byla, jako divák i jako organizátor.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

Ano, kdyby užitečná nebyla, tak by se na ní lidé neobraceli. Ano, byla.

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Ne, myslím si, že nejsou.

Příloha D: Přepis rozhovoru s respondentem 4

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Studovala jsem veřejno-právní činnost, takže si nějaké informace pamatuji a vím, jak fungují.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Určitě ve mně vyvolává emoce, nejčastěji dopravní policie a je to pocit strachu. Častěji jsou negativní. Obrátit se na policii by byla poslední možnost, jak něco vyřešit.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékařům?

Jednání je v jiné v tom, že naše postavení není rovnocenné. Beru to tak, že je postavení policisty nadřazené.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Ano, přemýšlela. Měla jsem to v plánu během studia vyšší odborné školy.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

Nemám zkušenost ani pozitivní či negativní, nikdy jsem s nimi nic neřešila kromě silniční kontroly. Názor na ně přímo nemám asi žádný, krom toho, že mi otravují život.

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?

Mé blízké okolí je vnímá jako někoho, kdo se chová povýšeně.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Ano.

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

Znám a přijdu mi přijatelné vzhledem k tomu, jaká je to profese.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Ne.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

Bála bych se názoru okolí, nechtěla bych to poslouchat.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Určitě je pro mě důležité se dále vzdělávat, ale ne kvůli kariérnímu růstu, je to pouze pro vlastní pocit.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

Asi bych se spíš styděla říkat, že jsem policistka, kvůli okolí.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

Ano.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Ne. Když se podívám, kdo tam občas pracuje, jak se chovají a tak, kazí to pohled na tuhle profesi.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

Ne, ne.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

Pro mě nikdy užitečná nebyla, pro společnost je užitečná.

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Ne.

Příloha E: Přepis rozhovoru s respondentem 5

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Mám kamaráda, co pracuje u státní policie v Chomutově, takže z toho, jak si spolu povídáme, tak nějaké informace o tom, jak policie funguje a jaké mají pravomoce či podmínky přijetí, mám.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Když potkám policii někde na ulici, tak to ve mně emoce žádné nevyvolává. Když dojde na případnou interakci, tak asi ano a není to úplně nic pozitivního. Přichází strach z toho, jestli jsem něco provedl špatného nebo co z té interakce může vzejít. Záleží na situaci. Pokud se jedná o situaci, kdy je policie potřeba, tak bych se na PČR obrátil. Když dojde k nějaké banalitě, tak asi ne.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

Jak už jsem říkal, když dojde k interakci s policistou, tak je mé chování jiné než například s lékařem.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Přemýšlel jsem o nad budoucím povoláním policisty, právě díky kamarádovi, o kterém už jsem povídal a který pracuje u státní policie v Chomutově, ale pot vzájemným povídání, co jsem se všechno dozvěděl, tak jsem od úmyslu jít k policii upustil.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

Myslím, že to nejde říci nějak obecně, záleží konkrétně na lidech. Samozřejmě jsou lidi, kteří svého postavení mohou zneužít tak jako i lidé, kteří u policie nepracují. Najdou se i lidé, kteří mají lidský přístup a nezneužívají toho, a vlastně tohle tvrzení je právě na základě vlastní zkušenosti.

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?

Záleží na lidech, jaké mají zkušenosti, ale v mém blízkém okolí jsem nezaznamenal nikdy nic špatného. Jen mezi přáteli se najdou ti, co nemají úplně kladné názory.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Díky tomu, jak se bavím se svým kamarádem, a díky tomu, že jsem nad povoláním policisty přemýšlel, tak nějaké základní informace o podmínkách přijetí a odměňování mám, ale pouze okrajově, nic do hloubky

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

Co já vím, tak se hodně od podmínek přijetí upustilo. Dříve to bylo náročnější a dle mého názoru je to škoda, protože když se dnes podívám na lidi vykonávající tuto profesi, vypadá to, že dříve to bylo asi lepší.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Asi ne, akorát jsem v životě nedělal psychotesty a nevím, jak bych tam dopadl.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

Hned, co se mi vybavilo jako první, je platové ohodnocení za odvedenou práci, podle mě není úplně adekvátní. Policie potom nemůže mít žádný privýdělek bokem, provozovat jinou činnost nebo profesi, tak si myslím, že to není v pořádku.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Je to pro mě důležité, dívám se na to. Když má člověk vyšší vzdělání, má možnost kariérního postupu.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

Kdybych byl dobrý policista, asi bych hrdý byl.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

S policisty jsem vždy jednal s respektem, ale ne kvůli tomu, že se jedná o policii, spíše v rámci slušného chování. Jsou pro mě autoritou, vyplývá to z této profese.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Prestižní povolání to podle mě je. Co se týče úcty, tak to také.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

Nesleduju to nijak, ani nevnímám. Myslím si, že těch akcí extra moc není, a když ano, tak pro děti. Jedné takové akce jsem se zúčastnil, protože mám malého sourozence, toho to hodně zajímá, a tak jsme tam šli spolu.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

Jednoznačně považuji policii jako užitečnou, nedovedu si představit, jak by to vypadalo, kdyby policie nebyla. Vznikly situace, kdy byla užitečná i pro mě.

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Myslím si, že za výkon a riziko tohoto povolání, tak ti, kteří to vykonávají nejsou dostatečně finančně ohodnoceni.

Příloha F: Přepis rozhovoru s respondentem 6

TO 1 Máte informace o tom, jak PČR funguje, jakou mají pravomoc či podmínky přijetí?

Ano.

TO 2 Vyvolává ve Vás přítomnost PČR emoce? Pokud ano, jaké? Jsou častěji pozitivní či negativní? Máte pocit, že Vám PČR pomůže, když se cítíte bezradní, či naopak nevnímáte PČR jako někoho, na koho byste se obrátili?

Ano, vyvolává ve mně smíšené emoce a převládají ty negativní. Podle mého pomohou, ale jak v čem a jak která osoba od PČR.

TO 3 Jak se chováte v interakci s policistou/kou? Je Vaše chování jiné ve srovnání v chování například k lékaři?

Cítím se nervózně a chovám se k nim tudíž jinak než třeba k lékaři, ke kterému jdu dobrovolně, a vím, že mi chce pomoci. Interakce s policií většinou dobrovolná není a necítím se dobře.

TO 4 Přemýšlel/a jste někdy o své budoucím povolání jako o povolání policisty/ky?

Ne.

TO 5 Co si myslíte o PČR? Je to na základě vlastní zkušenosti?

PČR jsou podle mého arogantní, hází menšinu do jednoho pytle a podle toho se k nim chovají, ale jsou i výjimky. Vlastní zkušenost je špatná.

TO 6 Jaký názor má na PČR Vaše blízké okolí (partner, rodina, přátelé)?

V okolí je vnímají podobně, jako já.

TO 7 Znáte podmínky přijetí a odměňování PČR?

Ano.

TO 8 Jsou pro Vás přijatelné? Jak je vnímáte vzhledem k ostatním profesím?

Nevím, jestli přijatelné, určitě jsou velmi těžké.

TO 9 Jsou překážky, díky kterým byste nenastoupil/a k PČR?

Ano, nezvládla bych fyzické testy a možná ani psychotesty.

TO 10 Jsou překážky, díky kterým byste nechtěl/a pracovat u PČR?

U PČR bych nechtěla pracovat, nevidím v té profesi smysl.

TO 11 Je pro Vás důležité se dále vzdělávat a mít možnost kariérního postupu?

Ano.

TO 12 Byl/a byste hrdý/á na to, že jste policista/ka?

Ne, nebyla.

TO 13 Je pro Vás PČR autoritou?

Ne.

TO 14 Je podle Vás policista/ka prestižní povolání, ke kterému máte úctu?

Asi jak které odvětví. Třeba pořádková policie ne, k těm úctu příliš nemám. Pouze v práci občas, ale ne v osobní sféře.

TO 15 Myslíte si, že má PČR dostatečnou propagaci a zapojení složek do společnosti formou akcí pro veřejnost? Zúčastnil/a jste se někdy této akce?

Ano, myslím si, že propagaci mají dostatečnou a byla jsem na jejich akcích.

TO 16 Myslíte si, že je PČR užitečná pro společnost? Byla někdy užitečná pro Vás?

Ano, pro mě ne.

TO 17 Myslíte si. Že jsou dostatečně finančně ohodnocení?

Ano.